

1973 பிப்ரவரி 28]

(Thiru R. Ponnappa Nadar followed by his party Members and Dr. H. V. Hande followed by his party Members walked out of the House. The Communist Party Members and Cong. (R) Members also followed.)

4. அறிவிப்புகள்--தொடர்ச்சி.

(இ) ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்கள் குறித்து.

MR. DEPUTY SPEAKER: In view of the elaborate discussion on the subject, I do not give my consent to raise the matter under rule 42 of the Assembly Rules on the same subject given notice of by hon. Members Thiru Manali Kandasamy, Thiru K. Suppu, Thiru S. Alagirisami, Thiru N. Marudachalam and Thiru K. M. Subramanian.

6. 1973-74 ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின்மீது பொது விவாதம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : முதலில் எதிர்க்கட்சிதான் பேச வேண்டும். திரு. வகாப் அவர்கள்.

* திரு. கே. எ. வகாப் : மாண்புமிகு சட்டமன்றத் துணைத் தலைவரவர்களே, இங்கே இப்பொழுது நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற 1973-74-ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின்மேல் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு ஆசைப்படுகிறேன். இங்கே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப்பற்றி பேசும் நேரத்தில், சென்ற ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது சொன்னேன், அது முன் இல்லாத ரோஜா என்று. ஆனால் இந்த ஆண்டின் நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமானால் உரித்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற இனிமையான பலாச்சுளை என்று கூற வேண்டும். ஏன் அப்படிச் கூற வேண்டுமென்றால், பலாச்சுளையின் இனிமையைப்பற்றி சாப்பிட்டவர்களுக்குத்தான் நன்றாகத் தெரியும். அந்தப் பலாச்சுளையை உரிக்க வேண்டுமென்றால் அதிலே மேலேயுள்ள முட்களை அகற்ற வேண்டும், அடியிலே உள்ள நாரையும் பாடையும் அகற்றி அந்தப் பலாச்சுளையைக் கொடுக்க வேண்டும். அந்த முறையிலே மாண்புமிகு

[திரு. கே. எ. வகாப்] [1973 பிப்ரவரி 28]

முதலமைச்சரவர்கள் பலவிதமான இன்னல்களுக்கு அப்பால் இப்படிப்பட்ட ஒரு அழகான, அருமையான நல்ல நிதிநிலை அறிக்கையாக, வரிகள் இல்லாத அறிக்கையாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை என்னும்பொழுது உண்மையிலேயே நான் அதனைப் பாராட்டி, வரவேற்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன்.

(திரு. நா. வீராசாமி--தலைமை)

“இடுக்கண் வருங்கால் நுகு அநை
அடுத்தார்வ தஃதொப்ப தில்”

என்ற அழகான குறளோடு ஆரம்பித்திருக்கின்ற இந்த அறிக்கை, உண்மையில் உனக்கு வந்த துன்பங்களை யெல்லாம், துன்பங்கள் என்று கூறுகின்றபொழுது இந்தத் தமிழகத்திற்கு வந்த துன்பங்களை யெல்லாம், அத்துன்பங்கள் வந்த நேரத்தில் இந்த ஆட்சியின் முதலமைச்சரவர்களும், தமிழக ஆட்சியில் இருக்கும் அமைச்சரவையும், சட்ட மன்றமும் எவ்வளவு இன்முகம் காட்டி வந்த துன்பங்களை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கை விளங்குகிறது. எப்படி துன்பம் வந்தபொழுது அதைப் புன்முறுவலோடு தாங்கக்கூடிய தீரம், தைரியம் வீரன் ஒருவனுக்குத்தான் இருக்கவேண்டுமோ அந்தத் தீரத்தோடு இன்றைக்கு நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் இப்படிப்பட்ட ஒரு அறிக்கையை, வரிகளே இல்லாத அறிக்கையை அறிவித்திருக்கிறார்கள். நாடு இருக்கும் நிலையிலே இன்னும் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் வரிபோட்டால், அதை வசூல் செய்து அந்த மக்களுக்கே செலவு செய்ய வேண்டிய சூழ்நிலையையும் மீறி, இந்த நேரத்தில் வரியே இல்லாத அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள் என்றால் உண்மையிலேயே அது உரித்தப் பலாச்சுனையைக் கொடுத்ததற்குத்தான் ஒப்பாகும். ஆனால் உரித்தப் பலாச்சுனையை நாம்தான் சாப்பிட வேண்டியிருக்கிறது. அகிலே கொட்டையும் இருக்கிறது. அதைப்பற்றியும் நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட இனித்த பலாச்சுனையாக, வரியே இல்லாத முறையில் உள்ள நிலையில் இருக்கின்ற பலாச்சுனையாகிய இந்த அறிக்கையைச் சாப்பிட எல்லோராலும் மூடியாக, பலாச்சுனை சாப்பிட வேண்டுமென்றால் பல் இருக்க வேண்டும். இங்கேயிருக்கும் மற்ற எதிர்க்கட்சிக் தலைவர்கள் அந்த நிலையில் இதைச் சாப்பிடுகின்ற தன்மை இல்லாத நிலையில்

1973 பிப்ரவரி 28] [திரு. கே. எ. வகாப்]

அவர்கள் நம்மைவிட்டு, இந்தச் சட்டமன்றத்தைவிட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள். நாட்டு மக்களுக்கு எந்த நன்மையைச் செய்ய வேண்டுமென்று வெளியிலே பேசிக் கொண்டு இருக்கிறார்களோ, நாட்டுமக்களுக்குக் கடமையாற்றுவதுதான் எங்கள் கடமை என்று சொல்பவர்கள் அந்தக் கடமையை மறந்து, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப்பற்றி விவாதித்து மக்களுக்குள்ள குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியவர்கள் வெளிநடப்புச் செய்திருக்கிறார்கள். பல் இல்லாதவர்கள் பலாச்சுவையைச் சாப்பட்ட முடியாத நிலையில் எதிர்க்கட்சிகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, இந்த ஒருநிலையிலே தங்கள் கடமையை மறந்து, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் குறைபாடுகள் இருப்பதை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய எதிர்க்கட்சிகள், எதிர்க்கட்சிகளாக இருப்பதுதான் கடமை என்று நினைத்துக்கொண்டு, மக்களுக்கு ஆற்ற வேண்டிய கடமையை மறந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். மக்களுடைய பிரதிநிதிகளாக இருப்பவர்கள் இங்கே ஆளுங்கட்சியும், தோழமைக் கட்சிகளும் தான், மக்களுடைய குறைகளையும், நிறைகளையும் பங்கிட்டுப் பேச வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எதிர்க்கட்சிகளுக்கும், ஆளுங்கட்சிக்கும் இடையே சில மரபுகள் உண்டு. எங்களுடைய கட்சித் தலைவர் ஒருமுறை பேசும்பொழுது மிகவும் அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எப்படி சிறுபான்மையோர்கள் என்று சொல்லக்கூடியவர்களுக்குச் சில உரிமைகள் இருக்கின்றனவோ அப்படியே பெரும்பான்மையோர் என்று இருப்பவர்களுக்கும் இருக்கிறது. அதை—இந்த மன்றம் மாபைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதை நான் ஒரு உதாரணத்தின் மூலம் சொல்ல முடியும். தெருவிலே ஒருவன் தடியை வீசிக்கொண்டு நடந்து சென்றான். அப்படிச் செல்லும் நேரத்தில் அவனுடைய தடி எதிரிலே வந்தவனுடைய மூக்கிலே பட்டுவிட்டது. இந்தத் தடியை வீசிக் கொண்டு வந்தவனிடம், மூக்கிலே அடி பட்டவன் கேட்டான், ஏன் ஏன் மூக்கிலே தடிபட்டது என்று. அதற்கு தடியை வீசிக் கொண்டு வந்தவன் சொன்னான், தெருவிலே நடந்து வருவது என்னுடைய சுதந்திரம் என்று. மேலும் தடியை ஆட்டிக்கொண்டு வருவதும் என்னுடைய சுதந்திரம் என்று சொன்னான். அதற்கு

[திரு. கே. எ. வகாப்] [1973 பிப்ரவரி 28]

அடிப்பட்டவன் சொன்னாலும், உன்னுடைய சுதந்திரம் அது என்பதை உள்ளபடியே நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் உன்னுடைய சுதந்திரம், என்னுடைய மூக்கின் நுனி ஆரம்பமாகும் இடத்தில் முடிந்துவிடுகிறது, என்னுடைய மூக்கில் படுவதற்கு உன்னுடைய தடிக்கு உரிமை இல்லை. உன்னுடைய சுதந்திரம் வரம்பை மீறியிருக்கிறது என்று சொன்னாலும், "your freedom ends where my nose begins."

இன்றையதினம் எதிர்க்கட்சிகள் என்று தங்களைக் கூறிக் கொள்பவர்கள் அரசாங்கத்தைத் தாக்க வேண்டுமென்பதையே கருத்தாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தைத் தாக்கி காயப்படுத்துவதையே தங்களுடைய கடமையாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் ஆளும் கட்சிக்கு உள்ள உரிமைகளைப் பற்றியும் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். அவர்களுக்குள்ள சுதந்திரத்தைப்பற்றி நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். ஏதோ அவர்கள் கனவு கண்டு கொண்டிருப்பது போல், எண்ணிக் கொண்டிருப்பது போல் ஏதோ நடந்து விடப் போகிறது, ஆட்சி மாறப் போகிறது, புரட்சி ஏற்படப்போகிறது என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்ததெல்லாம் நேற்றோடு பகல் கனவாகிவிட்டது. இந்தச் சூழ்நிலையில் எரிச்சல் தாங்க முடியாமல் இங்கிருக்கும் குழுமையைப் பொருட்படுத்தாமல் வெளியே சென்றிருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் நாட்டின் நன்மையைக் கருத்தில் கொண்டு அழகான, அருமையான நிதிநிலை அறிக்கை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கல்விக்கு வழக்கம் போல் தாராளமாக வருவாயில் கால் பங்கு ரூ. 100 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கல்வியில் நாம் பின் தங்கிய நிலையில் இருப்பதைப் போக்க பேரறிஞர் அண்ணா வழியில் இந்த நாட்டில் இருக்கும் ஏழை எளிய மக்கள், பாட்டாளி மக்கள் கல்வியறிவில் முன்னேற வேண்டும், பொருளாதாரத்தில் முன்னேற வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் கல்விக்கு அதிகப்படியாக ஒதுக்கியிருப்பதை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த நாட்டின் எதிர்காலம் ஒளிமயமாக அமைய வேண்டும், சான்றோர்களைக் கொண்ட சந்ததியினரை உருவாக்க

1973 பிப்ரவரி 28] [திரு. கே. எ. வகாப்]

வேண்டுமென்ற முறையில் திட்டங்களை எல்லாம் அளித்து வருகின்றது தமிழக அரசு. கல்விக்காக மட்டுமல்லாது மற்ற பல திட்டங்களையும் அரசு தந்திருக்கிறது.

இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவோ தொல்லைகள் இருக்கின்றன. வேறு துறையினருக்கும் பலவிதமான தொல்லைகள் இருக்கின்றன. அது இயற்கையால் வருகிறது, மக்களால் வருகிறது, போராட்டங்களால் வருகிறது, சில எதிர்க்கட்சிக்காரர்களால் வருகின்றது. இதற்கெல்லாம் நாட்டு மக்கள் ஆளாக்கப் பட்டிருக்கும் இந்த நிலையில் எதற்கெழுத்தாலும் போராட்டங்களை நடத்திக் கொண்டிருப்பவர்கள் எதிர்க்கட்சியிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். வானம் பொய்த்து வறட்சி ஏற்பட்டால் அதற்கொரு போராட்டம், மழை பெய்து வெள்ளம் ஏற்பட்டு மக்கள் பாதிக்கப்பட்டால் அதற்கு ஒரு போராட்டம், மின்சாரப் பற்றாக்குறை என்றால் உடனே ஒரு போராட்டம் என்று நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மின்சாரம் அதிகமாகிவிட்டால் அதற்குக் கூட ஒரு போராட்டத்தை அவர்கள் நடத்தினாலும் நடத்தக் கூடும்.

வறட்சியால், மின்சாரப் பற்றாக்குறையால் விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய அல்லல்கள், துயரங்கள் மற்றப் பிரச்சினைகளைப் பற்றியெல்லாம் இங்கே முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலும், மற்ற அமைச்சர்களிடத்திலும் இந்த அவை மூலம் எடுத்துச் சொல்லி அதற்குப் பரிகாரம் காணுவதற்குப் பதிலாக அவர்கள் சபையை விட்டு வெளிநடப்புச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

வறட்சியாலும், புயலாலும் வெள்ளத்தாலும் ஏற்பட்ட சேதத்திற்கு நிவாரணமளிக்க நம்முடைய தமிழக முதல்வர், தமிழக அரசு இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே எந்த முதலமைச்சரும் சாதிக்க முடியாத வகையில் 14 கோடி ரூபாயைப் பெற்றுத் தந்திருக்கிறார்கள்.

இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய பற்றாக்குறைகளைப் பார்க்கும் போது எதிர்காலத்திலே மின்சாரப் பற்றாக்குறை, உணவுப் பற்றாக்குறை, உரப்பற்றாக்குறை எல்லாம் நம்முடைய தமிழகத்திலே மட்டுமல்ல, இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே மட்டுமல்ல, உலகத்திற்கே வரக்கூடிய அபாயம் இருக்கிறது என்று ஐக்கிய நாடுகள் சபையிலுள்ள உணவுத் துறை டைரக்டர் கூறியிருக்கிறார். ஆகவே,

[திரு. கே. எ. வகாப்] [1973 பிப்ரவரி 23]

உலகமே மாபெரும் பிரச்சினையை எதிர்பார்க்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கும்போது மின்சாரப் பற்றாக்குறை தம்முகத்தில் ஏற்பட்டால் எதிர்க்கட்சிகள் அதைத் தீர்ப்பதற்கு வழிவகைகள் கூறாமல் போராட்டங்களை நடத்திக் கொண்டிருப்பதில் பயன் ஒன்றும் இல்லை. உண்மையிலேயே அவர்களுக்கு மக்களிடம் அக்கறை இருந்தால், அவர்களுடைய நலன்களிலே அக்கறை இருந்தால் அதைப் போக்குவதற்கான ஆலோசனைகளை இந்த மன்றத்திலே இருந்து கொண்டு கூறியிருக்க வேண்டும். அவ்வாறு கூறாமல், ஆக்கப்பூர்வமான யோசனைகளைக் கூறாமல் எதிர்க்கட்சிகள் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. மாண்புமிகு உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் கூட மிக வருத்தத்தோடு கூறினார்கள். இந்த மன்றத்தின் மரபுகள் எப்படி மீறப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப் பற்றி யெல்லாம் வேதனையோடும், விரக்தியோடும் சொன்னார்கள். தமிழகத்தின் பாரம்பரியத்தையே மாற்றியமைக்கக்கூடிய விதத்தில், ஜனநாயகப் படுகொலை நடைபெறுகின்ற விதத்தில் எதிர்க்கட்சிகள் நடந்து கொள்வது அவர்களுக்கே நன்மை செய்வதா என்பதை இந்த நேரத்தில் அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும்.

மின்சாரப் பற்றாக்குறை இன்று ஏற்பட்டிருப்பது உண்மையிலேயே ஒரு பயங்கரமான நிலைமைதான். விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்த என்னைப் போன்றவர்கள் தினம் தினம் அந்த வேதனையை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். விவசாயிகள் மட்டுமல்லாது சிறு தொழில்களை ஆரம்பித்தவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், பெரிய தொழில்களும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதன் காரணமாக ஆயிரக் கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலை இழக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பற்றி யெல்லாம் இங்கே எடுத்துப் பேசாமல் எதிர்க்கட்சிகள் மக்களைத் திசை திருப்பிவிடக் கூடிய நிலையில் செயல்படுவது சரியல்ல. இன்றைக்கு மின்சாரப் பற்றாக்குறை இங்கு மட்டும்தான் இருக்கிறது? 500 கோடி ரூபாய் செலவில் கட்டப்பட்டுள்ள பக்ராநங்கல் அமைந்துள்ள பஞ்சாப், ஹரியானாவில் கூட நம்மை விட கடுமையான பின்வெட்டு இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி யெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். போராட்டங்களை நடத்துவதற்கு முன்னால் மக்களுக்கு நல்வழி காட்டக்கூடிய தத்துவங்களை, கருத்துக்களை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்ல

1973 பிப்ரவரி 28] [திரு. கே. எ. வகாப்]

வேண்டும். இன்று நம்முடைய பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களும் மின்சார அமைச்சர் அவர்களும் கேரளத் திற்குச் சென்று அந்த அமைச்சர்களுடன் கலந்து பேசி ஓரளவு மின்சாரம் பெறுவதற்காக ஏற்பாட்டைச் செய்து வந்திருக்கிறார்கள். அதைப் பாராட்ட வகை இல்லாமல் உடனே ஒரு போராட்டம் என்ற முறையிலே எதிர்க்கட்சியினர் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சினைகளைப் பற்றியெல்லாம், விவசாயிகள் பிரச்சினை, தொழிலாளர் பிரச்சினை பற்றியெல்லாம் இங்கே இருந்து பேசாமல் வெளி நடப்புச் செய்திருக்கிறார்கள்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : எதிர்க்கட்சிகளுக்கு இருக்கக் கூடிய ஜனநாயக உரிமையைப் பற்றி, மரபைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேலிக் கூத்தாகச் சொல்ல வேண்டாமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். எல்லா ஜனநாயகக் கட்சிகளும் இந்த மாதிரியான மரபைப் கைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி குற்றச்சாட்டாக, புகாராகக் கூற வேண்டாமென்று தங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எ. வகாப் : வெளி நடப்புச் செய்வதைக் கேலிக் கூத்து என்று நான் சொல்ல வில்லை. இந்தப் பிரச்சினைகளைப் பற்றியெல்லாம் பேசாமல் வெளி நடப்புச் செய்திருக்கிறார்களே என்றுதான் சொன்னேன். கேலிக் கூத்து என்ற அளவில் அவர்கள்தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பொறுப்புள்ள எதிர்க்கட்சியாக நாங்களும் இருக்கிறோம் என்ற முறையில், எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கும் கடமைகள் இருக்கின்றன என்பதை நானும் எதிர்க்கட்சிக்காரன் என்ற முறையில் கூற விரும்புகிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : We do not accept it.

திரு. கே. எ. வகாப் : இன்று மின்சாரக் கட்டுப்பாடு பற்றி போராட்டம் நடத்த எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் கூட்டு சேர்ந்திருக்கிறார்கள். கூட்டுச் சேருவது என்று கூடச் சொல்லக்கூடாது என்று சொல்வார்கள். தவணியும் எலியும் என்று சொல்வார்கள். பிரச்சினைகளைச் சிக்கலாக்கும் அளவிற்கு எதிர்க்கட்சிகள் செயல்பட வேண்டுமா என்று நான் கேட்கிறேன். தொழில் துறையில் ஏற்பட்டுள்ள சில இடைஞ்சல்களைப்பற்றி, மின்வெட்டுக் காரண

[திரு. கே. எ. வகாப்] [1973 பிப்ரவரி 28]

மாக அவை ஏற்பட்டிருந்தாலும், பேசும்போது என் தொகுதியில் உள்ள முக்கியமான விஷயங்களைப் பற்றிப் பேச நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தொழில் துறையில் தமிழக அரசு பலவிதமான திட்டங்களை, பல நிறுவனங்களை ஏற்படுத்தி அதற்கு வேண்டிய உற்சாகத்தினைக் கொடுத்துவருகிறது என்பதற்காக அதைப் பாராட்டுகிறேன். அதேநேரத்தில் என் தொகுதியில் ராணிப்பேட்டையில் ஏறத்தாழ, 800 ஏக்கர் நிலம் வாங்கப்பட்டு, சுமார் 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வாங்கப்பட்டு அது இன்று எவ்விதத்திலும் பயன்படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது. விவசாயத்திற்காகவும் ஒப்படைக்கப்படவில்லை, ஒரு தொழிற்சாலையும் திறக்கப்படவில்லை என்ற நிலையில் அது வீணாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதுபற்றி எனக்கு முன்னால் இருந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் நானும் பலமுறை எடுத்துக் கூறியும்கூட நிலைமை மாறவில்லை. சில பேர் அங்கு தொழில் ஆரம்பிக்க முன்வரும்போது சில குறைபாடுகள் கூறப்படுவதாக அறிகிறேன். அவை உண்மையான குறைபாடுகள் அல்ல. (மணியடிக்கப்பட்டது) அந்த தொழில் பேட்டையில் நீர் வசதி இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு பக்கம் பாலாறு இருக்கிறது. இன்னொரு பக்கத்தில் பொன்னியாறு இருக்கிறது. இந்த இரண்டு ஆறுகளின் நீரையும் பயன்படுத்தமுடியும். குடிநீர் வாரியம் போன்ற வாரியங்கள் தண்ணீர் சப்ளைக்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு நிச்சயமாக பல தொழிற்சாலைகள் உருவாக வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகமும் அதில் அக்கறை கொண்டு—குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமென்றால் சென்னை போன்ற இடங்களில்தான், கிண்டி, அம்பத்தூர் போன்றவிடங்களில்தான் தொழில்கள் வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. மோபெட் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க இருப்பதாக அறிகிறேன். இப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளை ராணிப்பேட்டை, வந்தவாசி போன்ற பின் தங்கிய பகுதிகளில் ஆரம்பிக்கவேண்டும். வட ஆற்காடு மாவட்டம் தொழில் துறையில் மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டம். ராணிப்பேட்டையில் பலவிதத் தொழில்கள் தொடங்கவேண்டியிருக்கிறது. வந்தவாசி போன்ற இடங்களில் ஒரு தொழிற்சாலை கூட இல்லை. அப்படிப்பட்ட இடங்களை தொழில் துறையில் பின்

1973 பிப்ரவரி 28] [திரு. கே. எ. வகாப்]

தங்கிய தாலுக்காக்களாக அறிவித்து தொழிற்சாலைகள் தொடங்குவதில் முன் உரிமையளிக்கவேண்டும். அதோடு கூட 10 சதவிகிதம் சப்ஸிடியும் அளிக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட பின் தங்கிய பகுதிகளான செய்பாறு, வந்தவாசி, போளூர் போன்ற இடங்களை ஆக்கவேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

பின்தங்கியோர் நலன் பற்றிய பட்டியல்கள் இருக்கின்றன. அவர்களது நலன் நல்லமுறையில் பாதுகாக்கப்படுகிறது. முஸ்லீம்கள் அனைவரும் பின்தங்கியோராக அறிவிக்கப்பட வேண்டும். நான் இங்கு குறிப்பிட்ட விஷயங்கள் பற்றி இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் இடம் அளிக்கப்படவில்லை என்று நினைக்கிறேன். இருந்தாலும் அவற்றிற்கு மேலும் அனுசரணையாக அவை பற்றி மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று—இது என் கட்சிப் பிரச்சனை மட்டுமல்ல, 24 லட்சம் முஸ்லீம் மக்களின் பிரச்சனை—கேட்டு என் உரையை நிறைவு செய்து கொள்கிறேன்.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய தமிழக முதல்வர் அவர்கள், கலைஞர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற வரவு செலவுத் திட்டத்தை நான் நெஞ்சார, உளமார வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த நாட்டிலிருக்கிற நாலரைக் கோடி மக்கள் சார்பில், அவர்களைக் காக்கிற பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற முதல்வர் அவர்கள் இன்றையதினம் 465 கோடி ரூபாய்க்கான வரவு செலவுத் திட்டத்தினை இந்த மன்றத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு திறமையான குடும்பத் தலைவி இருக்கிற வருவாயை வைத்துக் கொண்டு பல்வேறுவிதமான சமையலைச் செய்து அளிப்பதைப் போல் புது வரி ஏதும் போடாமல் இன்றைக்கு புரட்சிகரமான பல திட்டங்களை இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மூலம் அறிவித்திருக்கிறார்கள். இரண்டாவது பத்தியில் சொல்கிறார்கள், உதட்டின் வெளியீடுகளாக மட்டும் சமதர்மத் திட்டங்கள் அமையாமல், செயலின் வடிவங்களாகவும் அவைகள் ஒளிவிடவேண்டுமென்பதில் இந்த அரசுக்கு நிறைந்த அக்கறையுண்டு என்று மிக அழகாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். முதல்வர் அவர்கள் கவி

[திரு. கா. வேழவேந்தன்] 1973 பிப்ரவரி 28]

அரங்குகளில் ஏறி கவிதை வரி பாட்டுகள் பாடியிருக்கிறார்களே தவிர நாட்டு அரங்கில் ஏறிய பின்னால், சட்டமன்றத்திற்கு வந்த தற்குப் பின்னால், இங்கு மக்களுடைய முதுகில் போடுகிற வரிப் பாட்டுக்கள் பாடுவதை அவர்கள் குறைத்துக்கொண்டார்கள் என்பது மட்டுமல்லாமல் இந்த ஆண்டு வரியே போடாது வரி போடாத நிதிநிலை அறிக்கையினை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாடு அறிந்து மகிழ்கிற நிலையில் இருக்கிறது. இன்று மாலையில் மத்திய அரசு தன வரவு செலவுத் திட்டத்தினை சமர்ப்பிக்கப் போகிறது என்பதை அறிந்துகொண்டிருக்கிற வியாபாரிகள் மாலையில் வரப்போகிற பட்ஜெட் பற்றி இப்போதேபேசிக் கடந்த வராமே கூட அத்தயாவசியப் பண்டங்களைப் பதுக்கிக் கொண்டிருக்கிற சூழ்நிலையில் தமிழக அரசு வரிபோடாத பட்ஜெட்டை நாட்டுக்கு அளித்ததற்காக நாட்டுமக்கள் உண்மையிலேயே நன்றியுடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். அண்ணா அவர்கள் நாடாளுமன்றத்திற்குப் போன நேரத்தில் குறிப்பிட்டார்கள், "I am a representative of the men in the street" என்று. நான் தெருவோரத்திலிருக்கும் மக்களின் பிரதிநிதியாக இங்கு வந்திருக்கிறேன் என்று சொன்னது போல் இந்த அரசு திரித்திர நாராயணர்களுக்காக, அன்றாடம் காய்ச்சிகளுக்காக, ஏழை எளியவர்களுக்காக உருவாக்கப் பட்டிருக்கிற அரசு என்பதை உறுதிப்படுத்தும் விதத்தில் 1973-74-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையில் பல்வேறு வகையான சீரிய திட்டங்களை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த மன்றத்திற்கு வந்து திட்டுவதே சில பேர்களின் திட்டமாக இருக்கிறது, வெளியேறுவதே திட்டமாக இருக்கிறது. இந்தக் கட்சியை விட்டு வெளியேறியவர்கள் இன்று வெளியேற்றப்பட்டு அவர்கள் எங்கேயோ திட்டிக்கொண்டிருந்தாலும் நாம் எதற்காக இங்கே அனுப்பப்பட்டிருக்கிறோம், நாட்டு மக்கள் நம்மிடம் எதை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அறிந்து முதல்வர் அவர்கள் நல்லபல திட்டங்களை, குறிப்பாக அடிமட்டத்தில் வாழ்பவர்களுக்கு நல்வாழ்வளிக்கும் நல்ல பணிகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1973 பிப்ரவரி 28] [திரு. கா. வேழவேந்தன்]

இன்றையதினம் தொழுநோய் பிச்சைக்காரர்களுக்காக பத்து நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டு 35,000-க்கும் மேற்பட்டவர்கள்—இது வரையில் ஆண்டவனை மட்டுமே நம்பியிருந்தவர்களை ஆண்டு கொண்டிருப்பவர்கள் தலையிட்டு அவர்கள் வசதிபெறத் தக்க நிலைமையினை ஏற்படுத்தியிருப்பதை தமிழக மக்கள் மட்டுமல்ல, இந்தியாவில் உள்ள அத்தனை பேர்களும் கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நேரு அவர்கள் ஒருமுறை சொல்லியிருக்கிறார்கள், நாட்டிலுள்ள வைதீகர்கள் எல்லாம் சூட்டத்தின் புகையைப் பார்த்து, கற்பூரம் எறிகிற புகையைப் பார்த்து, கோபுரங்களில் எழும்புகிற புகையைப் பார்த்து மகிழலாம், ஆனால் எனக்கு அதில் எல்லாம் மகிழ்ச்சியில்லை, ஆலைகளில் எழும் புகையைப் பார்த்துத்தான் நான் மகிழ்வேன் என்று சொன்னார்கள். அந்த வழியில் ஜனநாயக மாபுகளைக் காப்பதற்கு, அடிமட்டத்தில் இருக்கிற மக்களைக் காப்பதற்காக வந்திருக்கிற முதல்வர் அவர்கள் ஒரு முறை ஒரு பிச்சைக்காரர் விடுதியைத் திறக்கும்போது சூறிப் பிட்டார்கள், யார் எந்தக் கோவிலுக்கு வேண்டுமானாலும் சென்று வணங்கட்டும், எனக்கு பானூர்தான், உளுந்தூர்பேட்டையில்தான் உள்ளது கோவில் என்று சூறிப்பிட்டார்கள். இவைகளை ஆலயங்களாக நினைத்து மகிழ்கிறேன் என்று சூறிப்பிட்டார்கள். இன்று சூடிசை மாற்று வாரியத்தின்மூலம் ஏழை ஏளியவர்களுக்காக விடுகள் கட்டித் தருகிற திட்டத்திலிருந்து அவர்கள் தான் சொன்ன வார்த்தைகளைக் காப்பாற்றிக் கொள்கிற நிலைமையைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

அதோடு இன்று புதுமையான பல திட்டங்களை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டுமனைகள் தான் இதுவரை வாங்கிக் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் இந்த ஆண்டு 10,000 வீடுகள் நாட்டிலிருக்கிற தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு, கட்டித் தரவேண்டும், கட்டித் தரப்போகிறோம் என்ற செய்தி அடிமட்டத்திலிருக்கிற லட்சோபலட்சம் ஹரிஜனங்களின் நெஞ்சில் தேனாக பாய்ந்துகொண்டிருக்கிறது. திரு. வகாப் அவர்கள் கூறியதுபோல், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு, சாதாரண குயவர் களுக்கு, இருளர்களுக்கு, இன்னும் அடிமட்டத்தில் வீட்டுமனை கூட இல்லாது அவதிப்படுவார்களுக்கு—இதுவரை ஹரிஜன

[திரு. கா. வேழவேந்தன்]

[1973 பிப்ரவரி 28]

மக்களுக்கு மட்டும் தரப்பட்டு வந்த சலுகைகள் நீட்டிக்கப்பட்டு, எந்தெந்த நிலச் சொந்தக்காரர்களின் நிலங்களில் அவர்கள் குடியிருக்கிறார்களோ அவற்றை எல்லாம் அரசே இழப்பீடு கொடுத்து வாங்கி அவர்களுக்குக் கொடுப்பது என்பது சாதாரண காரியம்.

மு.ப.
11-30 மல்ல.

இன்று புரட்சிக் குரலில் சிலபேர் பேசுகிறார்கள். அவர்களுக்கு தூபம் போடுவதுபோல் இந்திரா காங்கிரஸ் நண்பர்கள், ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சி நண்பர்கள், நடந்துகொள்வது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. குறிப்பாக மின்சாரத் தட்டுப்பாட்டை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் மட்டும் மின்சாரக் கட்டுப்பாடு இல்லை. காந்தியார் பிறந்த, இந்திரா காங்கிரஸ் ஆண்டுவரும் குஜராத்தில் நூற்றுக்கு நூறு மின்வெட்டு கொண்டு வரப்பட்டு அங்கு தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டுக் விடுகின்றன.

இந்திரா காந்தி பிறந்த உத்திரப் பிரதேச மாநிலத்தில் மின்சாரத் தட்டுப்பாடு இருக்கிறது. கட்டுப்பாடு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஹரியானா, பஞ்சாப் மாநிலங்களில் இந்திரா காங்கிரஸ் ஆண்டு கொண்டு இருக்கிறது. அங்கேயும் 75 சதவிகிதம், 80 சதவிகிதம் கட்டுப்பாடு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி நாடு முழுவதும், இந்தியா முழுவதும் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு இயற்கை சூழலுக்கு உள்ளாக நாம் கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டு வந்திருக்கிற நேரத்தில், அதற்காக வெளியே விவசாயிகள் என்ற பெயரில் 1,000—2,000 பேர்கள் ஒரு போராட்டத்தை நடந்துகிறார்கள். உண்மையிலே விவசாயிகளின் சார்பிலே மட்டுமல்ல, இந்த நாட்டு மக்களின் குரலாகச் சொல்கிறேன்.

யாரால் இந்தத் தட்டுப்பாடு வந்தது? தமிழ்நாட்டு பூமிக் கடியில் ஆயிரக்கணக்கான கெஜங்களுக்கு அடியில் இருக்கிற அந்த நிலக்கரியைத் தோண்டுவதற்கான அனுமதியை மத்திய அரசாங்கம் தரவில்லை. நெய்வேலி இரண்டாவது சுரங்கம் சரியான நேரத்தில் தோண்டப்பட்டிருக்குமானால், இப்படிப்பட்ட தட்டுப்பாடு வந்து இருக்காது என்று பொருளாதார நிபுணர்கள் கூறுகிறார்கள். தூத்துக்குடியில் அனல் பின் நிலையத்தைத் தொடங்குவதற்கு உரிய நேரத்தில் மத்திய அரசு அனுமதி

1973 பிப்ரவரி 28] [திரு. கா. வேழவேந்தன்]

தரவில்லை. தமிழகத்திற்குப் பக்கத்திலே உள்ள ஆந்திர மாநிலத்தில் துப்பாக்கிச் சூடு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. உடல்கள் கீழே விழுந்து கொண்டு இருக்கின்றன. ரத்த ஆறு ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. ரயில்கள் தடுத்து நிறுத்தப்படுகின்றன. லாரிகள் வர முடியவில்லை. சிங்கரோணியிலிருந்து நமக்கு வரவேண்டிய நிலக்கரி இதனால் வரவில்லை. மேலும், வடநாட்டிலிருந்து நமக்கு வரவேண்டிய நிலக்கரி ரயில் மூலம் கொண்டுவர முடியாமல், அதே மத்திய அரசாங்கத்தால் கப்பல் மூலமாக மெள்ள மெள்ள அனுப்பப்பட்டு வருகிறது. கப்பல் மூலமாக வருகிற காரணத்தால், காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இப்படி உண்மை நிலைமையிருக்கிறபோது, இங்கேயிருக்கிற இந்திரா காங்கிரஸ் என்ன செய்யவேண்டும்? இங்கே வரும் குமாரமங்கலம், சி. சுப்பிரமணியம் முன்னால் போராட்டம் நடத்தி, ஏன் இவ்வளவு நாள் காலதாமதம் செய்தீர்கள், நம்முடைய தமிழ் நாடு இருண்டு போவதற்கு நீங்கள் தான் காரணம் என்று சொன்னால் அது அவர்களுக்கு உள்ள ஆண்மையைக் குறிக்கும். கலைஞர் அவர்கள் இங்கே எடுத்துக் காட்டியிருப்பது போல், பல முறை உண்மை நிலையை விளக்கியிருக்கிறோம். மத்திய அரசுக்கு டெல்லிக்குப் போகும்போதெல்லாம் மெமோராண்டம் மூலம் நினைவு படுத்தியிருக்கிறார்கள். இத்தனைக்கும் பின்னால் இந்த மின்சாரத் தட்டுப்பாட்டிற்கான நிலைமை வந்தது. யாரோ சிலர் எரிச்சல் காரணமாக இந்த அரசின்மீது குறை சொல்கிறார்கள் என்பதை நாட்டு மக்கள் நன்றாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதே போலத்தான் உரத் தட்டுப்பாடும். தமிழ்நாடு வேளாண்மைத் துறையில் முன்னேறி முதல் கேடயம், முதல் பதக்கம் பெற்றுவிட்டதே என்ற எரிச்சலில் இன்றையதினம் நாம் கேட்ட அளவுக்கு நைட்ரஜன் கொடுக்கவில்லை. 3 லட்சம் டன் கேட்டோம். 1½ லட்சம்கூட கொடுக்கவில்லை. முதலமைச்சரும், மற்ற சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்களும் பல முறை இதை மத்திய அரசிடம் எடுத்துச்சொல்லியும், மத்திய அரசாங்கம் போதுமான உதவியை அளிக்க முன்வரவில்லை என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இயற்கையால் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களுக்கும், மக்களுக்கும் இந்த அரசு உடனடியாக உதவியைச் செய்து வருகிறது. வெள்ளத்தால் சேதப்பட்ட பல்வேறு பகுதிகளில் ஓடத்திலும்,

[திரு. கா. வேழவேந்தன்] [1973 பிப்ரவரி 28]

படிகிலும் சென்று முதலமைச்சர் அவர்கள் பார்வையிட்டு, பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை உதவித் தொகையாக குடிசை வாழ்பகுதி மக்களுக்கு குடிசைகள் கட்டிக்கொள்வதற்காக ஏழை எளியவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கான உதவித் தொகை கோரி மத்திய அரசுக்கு கடிதம் எழுதினார்கள். அதற்கான நிதியை வழங்குவதிலும் மத்திய அரசு நேரத்தில் கொடுக்காதது வருந்தவேண்டியது மட்டுமல்ல, இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாகக் கொடுத்து இருக்குமானால், எவ்வளவோ பாதைகள் செப்பனிடப்பட்டு இருக்கும் என்று எடுத்துக்கொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழக அரசின் மீது சிலர் எரிச்சலோடு பேசிக் கொண்டிருக்கிறபோது, பழைய காங்கிரஸ் தலைவர் காமராசர் ஒரு உண்மையை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றுள்ள மின்சாரத் தட்டுப்பாட்டிற்குக் காரணம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பொறுப்பு அல்ல, தமிழக அரசு பொறுப்பல்ல என்பதைத் தனியாகக் கூட அல்ல, ஒரு மாநாட்டிலே கலந்து கொண்டு சொல்லியிருக்கிறார்கள். இங்கே அடிக்கடி வருகிறார்களே, மோகன் குமாரமங்கலம், சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பொறுப்போடு நடந்து கொண்டு, மத்திய அரசாங்கம் செய்ய வேண்டியதை நேரத்தோடு செய்திருந்தால் இந்த மின்சார தட்டுப்பாடு வந்திருக்காது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

“செய்தக்க அல்ல செயக்கெடும் செய்தக்க
செய்யாமை யானும் கெடும்”

என்கிற வகையில், அவர்கள் செய்ய வேண்டிய காரியத்தை சரியான நேரத்தில் செய்யாத காரணத்தால்தான் இன்றைக்கு இந்தத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அதற்கு சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களும், மோகன் குமாரமங்கலமும், இந்திரா காந்தியும்தான் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று பழைய காங்கிரஸ் தலைவர் காமராசர் அவர்கள் சொல்லியிருப்பது நாம் மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டிய ஒன்றாக இருக்கிறது.

இன்றைக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள வரவு-செலவு திட்டத்தில் மொத்த செலவு ரூ. 465 கோடி என்றால் அதில் கல்விக்காக ரூ. 108.5 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கல்வி சிறந்த தமிழ் நாடு என்பதற்கிணங்க, தமிழ்நாடு கல்வியில் சிறந்து விளங்க

[1973 பிப்ரவரி 28 [திரு. கா. வேழவேந்தன்]]

வேண்டுமென்பதற்காக ஒரு பெரிய தொகையை ஒதுக்கியிருப்பதற்காக நான் மகிழ்ச்சியோடு பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதற்காக தூத்துக்குடியில் எண்ணெய் சுத்திகரிப்புச் சாலை, மணலியில் பெட்ரோ கெமிகல் தொழிற்சாலை, பாலிஸ்டர் சுருள் தொழிற்சாலை, சேலத்தில் வெப்பத்தாங்கிக் கற்கள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை, ஆகியவற்றை அமைப்பதற்காக முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவைகள் தொடங்கப்பெறுமானால், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் குறையும் என்று சொல்லப்படுகிறது. காவிரியில் எண்ணெய் இருக்கிறது. நெய்வேலியில் நிலக்கரி தேங்கிக்கிடக்கிறது. இயற்கை வளம் தந்தாலும்கூட, திராவிடநாடு பிரிவினைக்காக என்னென்ன காரணங்களை எடுத்துச் சொன்னோமோ, அந்தக் கோரிக்கைகள் எல்லாம் இன்றும் நிறைவேற்றப்படாமல் இருப்பது தான், இன்றுள்ள பொருளாதாரச் சரிவுக்குக் காரணம், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்திற்கு காரணம் என்பதை சிந்திக்க வேண்டும்.

சேது சமுத்திரத் திட்டத்தை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகவே வேண்டி வருகிறோம். மேற்குக் கடலோர பகுதிகளிலிருந்து கிழக்குக் கடலோரப் பகுதிகளுக்குச் சாமான்கள் அனுப்பவேண்டுமானால், கப்பல்கள் நெடும் தூரம் சுற்றிக்கொண்டு போகவேண்டியிருக்கிறது. கடந்த இருபது ஆண்டுகாலமாக இது வற்புறுத்தப்பட்டிருந்தும் அது நிறைவேற்றப்படாததால், தற்போது ஒரு உருப்படியான யோசனையை மத்திய அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அதே மாதிரியாக சென்னையை மெட்ரோபாலிடன் சிடியாக ஆக்கி அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சென்னையைச் சுற்றியிருக்கும் செங்கற்பட்டையும் மொத்தமாக இணைத்து—நான் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற காரணத்தால் சொல்கிறேன்—திருவள்ளூர், பொன்னேரி, கும்முடிப்பூண்டி, தாம்பரம் ஆகியவற்றையும் சேர்த்து, பெரு நகரமாக உருவாக்கி, பல சண்டிகர்களை இங்கே உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கா. வேழவேந்தன்] [1973 பிப்ரவரி 28]

குடிநீர் வாரியத்தின் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற முதலமைச்சர் அவர்கள் சாலைப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொண்டு, அதற்கான பல்வேறு திட்டங்களை அறிவித்து இருக்கிறார்கள். நாம் பொறுப்பேற்றுக்கொள்வதற்கு முன்னால், குடி நீர் திட்டத்திற்காக ரூ. 3 கோடி ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால் இன்றைக்குள்ள வரவு-செலவு திட்டத்தில் ஒரு கணிசமான தொகை ஒதுக்கப்பட்டு ஏறக்குறைய ரூ. 20 கோடி செலவழிக்க முடிவு செய்து இருப்பதை நாட்டு மக்களும், குறிப்பாக கிராம மக்களும் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறார்கள். கிராமப்புறங்களுக்கு இணைப்புச் சாலைகள் போடப்படுகின்றன. ஏழை எளிய மக்களுக்கு வீட்டு மனைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. கிராமப்புறங்களில் சாலை வசதி மட்டுமல்ல, தார் சாலைகளும் போடப்படுகின்றன. அங்கேயுள்ள ஏழை எளிய மக்களெல்லாம் இன்றைக்கு இந்த அரசை, முதலமைச்சரைப் பாராட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்காக ரூ. 15 கோடி அளவில் ஒரு சிறப்புத் திட்டத்தை தயாரித்து மத்திய அரசின் அனுமதிக்கு அனுப்பி வைத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த ரூ. 15 கோடிக்கு மத்திய அரசு விரைவாக அனுமதி வழங்க வேண்டுமென்று சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற வகையில் வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்வேன்.

தொழிலாளர் சங்கத்தோடு தொடர்பு கொண்டவன் என்ற முறையில் ஒன்றக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சிறு தொழிற்சங்கங்கள் உயர் நிதிமன்றத்தின் முன் ரிட் மனுக்கள் செய்வதற்கோ, ரிட் அப்பீல் செய்வதற்கோ ஆகும் செலவில் ஒரு பகுதியை ஏற்கும் பொருட்டு, தக்க வசதியற்ற தொழிற்சங்கம் ஒன்றுக்கும் ரூ. 150 உதவி செய்ய முன் வந்திருப்பதை பாராட்டுகிறேன். அதே மாதிரி உழுபவனுக்கு நிலம் உரிமை வழங்குவதற்காக சட்டம் இயற்றப்படும் என்று அறிவித்திருப்பது பாராட்டவேண்டிய ஒன்றாகும். மொத்தத்தில் இந்த வரவு-செலவு திட்டம் நாட்டு மக்களுக்கு ஒரு அமுதகரப்பாக இருக்கிறது. நிலவு குளிர்ச்சியாக இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து சில காய்ச்சல்காரர்கள் அதை குறை கூறுவார்கள். அதைப்போல், ஆயிரம் ஆயிரம் ஏழை எளிய பாட்டாளி மக்களுக்காக, நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கிற இந்த அரசை, இப்படிப்பட்ட சமதர்ம சமுதாயத்தை தொடங்க திட்டங்களை

1973 பிப்ரவரி 28] [திரு. கா. வேழவேந்தன்]

அறிவித்துள்ள இந்த அரசை, அண்ணா வழியில் அயராது பணி புரியும் இந்த அரசை, இந்த அரசின் நிதிநிலை அறிக்கையை அளித்திருக்கிற முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்களை நெஞ்சாரப் பாராட்டி, வரவேற்று, ஒளி மயமான நல்ல எதிர்காலம் அமைய இது ஒரு நல்ல சீரிய வரவு-செலவு திட்டம் என்று சொல்லி, இதைப் போற்றிப் பாராட்டி, அமைகிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத்தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை மீது பேசுவதற்கு எல்லாக் கட்சி களுக்கும் நேரம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தந்த நேரத்திற்குள் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்று அதிக உறுப்பினர்கள் பேச இருக்கிறார்கள். இனி பேச இருக்கும் உறுப்பினர்கள் 10 நிமிடத்திற்குள் அவர்களுடைய பேச்சை முடித்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கு. காமாட்சி : தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்தில் நமது முதல்வர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிற இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முற்படு கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நாம் பார்க்கிறபொழுது இங்கே இருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எதுவும் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாத வகையிலே, அந்தந்தத் தொகுதியிலே எதை, எதை ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் நிறைவேற்றுவதற்கான முறைகள் இருக்கின்றனவோ, அவைகள் அத்தனையையும் ஒருமித்து நமது முதல்வர் அவர்கள் இங்கே நிதிநிலை அறிக்கையிலே மிகத் தெளிவாக எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய நாடு விடுதலை பெற்றதிலிருந்து பல தலைவர்கள், பல கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் சோஷலிஸத்தைப்பற்றி அதிகமாகப் பேசி வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் பேசிவந்தார்களே தவிர, அதைச் செயல் முறையிலே கொண்டு வந்த பெருமை தி.மு.க. அரசைத் தான் சாரும் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. கு. காமாட்சி]

[1973 பிப்ரவரி 28]

நிதிநிலை அறிக்கையை சோஷலிஸத்தில் நம்பிக்கை கொண்ட எல்லா கட்சியினரும் நிச்சயமாக வரவேற்பார்கள் என்பதிலே நான் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறேன். தமிழ் நாட்டினுடைய துரதிருஷ்டம் சோஷலிஸத்தை அநி தீவிரமாக நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று சொல்கிற மதிப்பிற்குரிய கம்யூனிஸ்டு கட்சி இந்த அரசாங்கத்தை எப்படி வெளியேற்றவேண்டும், கவிழ்க்க வேண்டும் என்பதிலே தங்களுடைய எண்ணத்தையெல்லாம் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நாம் பார்க்கிற நேரத்தில் உழுபவர்களுக்கு நிலம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது நல்ல சோஷலிஸ தத்துவத்தை உடைமையாகக் கொண்டது. அதைப் போல தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் பார்க்கிற பொழுது இந்த நாட்டிலே மக்கள் எந்த அளவுக்கு நல்ல மகிழ்ச்சியோடு இருக்கிறார்கள் என்பதை மிகத் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகிறது. இந்த அரசு இந்த நாட்டு மக்களுக்கு நன்மைகளைச் செய்தாலும், எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் அதை வரவேற்க மறுக்கிறார்கள். ஏதாவது ஒரு காரணத்தை காட்டி இந்த அரசைக் கவிழ்க்கவேண்டும் என்ற சூழ்நிலை அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. காரணம், முன்பு சோஷலிஸம் பேசியவர்களெல்லாம் சோஷலிஸத்தை உருவாக்க முடியாமல் தண்டாடிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

இந்த நாட்டில் இருக்கிற பெரிய மிராசுதார்கள், பஸ் அதிபர்கள் இவர்களெல்லாம் காட்டுகின்ற வழியிலே அவர்கள் செல்லவேண்டிய சூழ்நிலை அவர்களுக்கு இருந்தது. பஸ் அதிபர்களை அண்டினால்தான் அடுத்த தேர்தலில் தாங்கள் வெற்றி பெறமுடியும் என்ற எண்ணம் காரணமாக, அவர்கள் அந்த நிலைமைக்கு உட்பட்டு சோஷலிஸத்தை நிறைவேற்றமுடியாத சூழ்நிலை அன்றைக்கு இருந்தது. நம்முடைய கலைஞர் அவர்கள் அப்பொழுதே சொல்லிவந்தார்கள். இந்த நாட்டில் சோஷலிஸம் வளரவேண்டுமானால் பெரிய மிராசுதார்களுக்கு இருக்கிற நில உடைமைகள் அத்தனையும் மக்களுக்கு வரவேண்டும், பஸ்களை தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். பஸ்களை தேசியமயமாக்கினால்தான் நாட்டிலே சோஷலிஸம் நல்ல

1973 பிப்ரவரி 28]

[திரு. கு. காமாட்சி]

முறையிலே உருவாகும், அந்த அதிபர்களெல்லாம் அரசாங்கத்தை ஆட்டிப்படைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அரசாங்கத்தின் ரூத்திர தாரியாக இருக்கிறார்கள், அவர்கள் காட்டிய போக்கில்தான் தமிழ் நாட்டு அரசியல் சென்றுகொண்டிருக்கிறது, ஆகவே பஸ் அதிபர்களுடைய உடைமைகளை தேசியமயமாக்கவேண்டும் என்று மிகத் தெளிவாக அப்பொழுதே எடுத்துச்சொன்னார்கள். ஒரு கதையைக் கூட சொல்வார்கள்.

புராணக்கதையில் மயில் சாவணன் என்று ஒருவன் இருந்தானாம். அவன் அட்டகாசம் செய்து கொண்டிருந்தான். அவனை அழிப்ப தற்கு பல முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டன. ஒன்றும் நடைபெறவில்லை. இருந்தாலும் அவன் உயிர்நிலை அதைப் பாதாளத்தில் எழு கடல் களுக்கு அப்பால் கீழே ஒரு மாத்தில் ஒரு பொந்தில் பூதகணங் களால் பாதுகாக்கப்பட்டு ஒரு வண்டில் இருப்பதாகவும், அதைப் பிடித்து நசுக்கினால் அந்த மயில்சாவணன் இறந்துவிடுவான் என்று புராணத்தில் கதை சொல்வார்கள். அது மாதிரி நாட்டில் சோஷலிஸம் மிளிரவேண்டுமானால் பஸ் அதிபர்களுடைய நில உடைமைகள் தேசியமயமாக்கப்படவேண்டும். அப்பொழுதுதான் சோஷலிஸம் மிளிரும் என்று கலைஞர் அவர்கள் அன்றைக்கு சொன்னதை, இன்றைக்கு அவரே செயல்முறையில் மிக நல்ல முறையில் நிறைவேற்றி வருகிறார்கள்.

இன்று தமிழ் நாட்டில் கடுமையான மின்சாரப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்ற காரணத்தை சுட்டிக்காட்டி எப்படியாவது இந்த அரசைக் கவிழ்த்துவிட வேண்டும் என்று பேசுகிறார்கள். பொறுப்புள்ள தலைவர்களெல்லாம் ஏதேனோ பேசவேண்டிய ரூழ் நிலையில் இருக்கிறார்கள். மின்சாரப் பற்றாக்குறையை வைத்து தி.மு.க. அரசை விலக்க வேண்டும். தி.மு.க. அரசை விலக்கா விட்டால் பரிகாரம் ஏற்படாது, மின்சார வெட்டை தீர்க்க டெல்லியில் பேச்சு நடத்தவேண்டும் என்று ஒரு பொறுப்புள்ள தலைவர் பேசுகிறார்கள். அதைப்போல இன்னொருவர் சொல்கிறார், மின்சார வெட்டை நீக்குவதற்கு தி.மு.க. அரசு விலகவேண்டும் என்று பேசுவது கோட்டையிலே வீசுகிற கல்லாக இருக்கும் என்று கூறுகிறார். அவர் தன்னுடைய கட்சி எந்தக் காரியத்தைச் செய்து கொண்டிருந்ததோ அதை மனதில் வைத்து பேசுகிறார். அதற்கு மேல் ஒருவர் பேசுகிறார். தமிழ் நாட்டில் இந்திய

[திரு. கு. காமாட்சி]

[1973 பிப்ரவரி 28]

கம்யூனிஸ்டு கட்சி தலைவர் தோழர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் 'நான் கல் வீசி பழக்கப்பட்டவன் அல்ல. துப்பாக்கி ஏந்தியவன், குண்டு வீசி பழக்கப்பட்டவன்' என்று பேசுகிறார். அப்படிப் பேசுவது அவருடைய கட்சிக்கே உரிமையானது. இப்படியெல்லாம் வன்முறையை தூண்டுகிற அளவிலே இன்றைக்கு நாட்டிலே பேசுகிறவர்கள் எப்படியாவது இந்த ஆட்சியை கவிழ்த்துவிடவேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். நான் இந்த அரசை மிகத் தாழ்மையாகக் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால் தயவு கூர்ந்து இப்படி வன்முறையைத் தூண்டுகிற அளவிலே பேசுகின்ற தலைவர்கள் மட்டுமல்ல, இன்னும் சாதாரணமாகக் கூட கிராமப்புற மக்களிடம் இல்லாததையும், பொல்லாததையும் கூறி, மக்களுடைய எண்ணத்தை திசை திருப்பிக் கொண்டிருப்பவர்களும் சரி, அவர்களுடைய பக்கத்தில் நம்முடைய அரசு தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு இந்த அரசைப்பற்றி, இந்த அரசாங்கத்தில் இருப்பவர்களைப்பற்றி தவறு செய்கிறார்கள், குற்றம் செய்கிறார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அதற்காக நாம் எல்லா வகையிலும் பதில் கொடுத்திருக்கிறோம். பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டிருக்கிற யாரும் எந்தக் குற்றமும் செய்தால், அது மக்களை பாதிக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்கும், அதைத் தடுப்பதற்கு நம்முடைய அரசு இன்றைக்கு ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தை எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எல்லாம் ஆதரிப்பார்கள் என்று நினைத்தோம். ஆனால் என்ன காரணத்திற்காகவோ என்னவோ, அவர்கள் அந்தச் சட்டமே வாக்கூடாது என்று நினைக்கிறார்கள். சட்டம் வந்தால் பாதிக்கப்படும் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். எந்த வகையில் பாதிக்கப்படும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. அந்தச் சட்டத்தின்கீழ் இன்னும் அதிக தண்டனை கொடுக்க வேண்டும். குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் அதிக தண்டனை பெற வேண்டும் என்றெல்லாம் அவர்கள் சொல்லியிருப்பார்களேயானால், மிக நல்ல முறையில் இருந்திருக்கும். ஆனால் அவர்கள் சட்டமே கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். குற்றம் செய்கிறார்கள், லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள் என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். அதற்கு சட்டம் கொண்டு வந்தால், அந்தச் சட்டம் வேண்டாம் என்று சொல்கிறார்கள். இது ஏன் என்று எனக்குப் புலப்படவில்லை. இந்த அளவு நம்முடைய எதிர்க்கட்சி நண்பர்களெல்லாம்

1973 பிப்ரவரி 28] [திரு. கு. காமாட்சி]

இன்றைக்கு இந்த அரசை நீக்கவேண்டும் என்று மிகத் தீவிரமாக ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையை பார்க்கிறபொழுது, அவர்களுடைய எண்ணம் மிகவும் பொய்த்துவிடும், இந்த நாட்டிலே இருக்கிற மக்கள் அத்தனை பேரும் நிச்சயமாக இந்த அரசை கட்டிக்காப்பார்கள் என்ற எண்ணம் எனக்கு இருக்கிறது என்பதை இங்கே எடுத்துக் கூறி, எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி, விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாபதி : தலைவர் அவர்களே, நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் இந்த சபைக்கு அளித்திருக்கும் நிதிநிலை அறிக்கையை அதரிடத்திலே முதலில் அதிலே சொல்லப் பட்டிருக்கின்ற சில முக்கியமான கருத்துக்களைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை வரி இல்லாத ஒரு பட்ஜெட் என்பதை எல்லோரும் மனநிறைவோடு வரவேற்கும் ஒரு விஷயம். அதைப் போல இதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிற சில முற்போக்குக் கருத்துக்களை எல்லாம் நிறைவேற்ற சொல்லக்கூடிய விஷயங்களை தமிழ் மக்கள் அனைவரும் ஆதரிப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

குறிப்பாக, ஆறு ஆண்டு காலத்திற்குள்ளே 40 கோடி ரூபாய் செலவில் எல்லாத் கிராமங்களுக்கும் குடிநீர் வசதி செய்து தரப்படும் என்ற கொள்கையாவதும் வரவேற்கும் ஒரு திட்டமாகும். அடுத்து, குத்தகை உழவர்கள் யாவருக்கும், அந்தந்த நிலத்தை அவர்களுக்கு சொந்தமாக்கும் வகையிலே முற்போக்கு எண்ணத்தின் அடிப்படையிலே ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவர இருப்பது முக்கியமான முன்னேற்றப் பாதையிலே செல்லக்கூடிய விஷயமாகும்.

தொழுநோய் பிச்சைக்காரர்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிப்பது, கண்ணொளி அற்றவர்களுக்கு கண்ணொளி வழங்குவது அகியத் திட்டங்கள் தமிழக மக்கள் மட்டுமல்லாமல் மற்றவர்களுக்கும் போற்றக்கூடிய முக்கிய அம்சங்கள் ஆகும்.

அடுத்தபடியாக, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப்பற்றி என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதை என்னுடைய கடமையாகவும் கருதுகிறேன். மிக முக்கியமாக

[திரு. செளடி. எஸ். சுந்தரபாரதி] [1973 பிப்ரவரி 28]

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலும், முன்பு சொல்லப்பட்ட மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் உரையிலும் ஒரு விஷயம் வற்புறுத்திச் சொல்லப் பட்டது. அதாவது மாநிலங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்வதை இனிமேல் 'ஃபைனான்ஸ் கமிஷன்' நிதி ஆணைக்குழு மூலமாகவே செய்யவேண்டுமென்ற ஒரு கொள்கை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது ஒரு சரியான கொள்கையாக எனக்குத் தெரியவில்லை. இப்போது நமக்கு நிதி ஆணைக்குழு மூலமாகவும், மத்திய அரசாங்கத்தின் மூலமாகவும் இரு வாயில்களிலிருந்து நமக்கு நிதி கிடைக்கிறது. நமக்கு தேவைப்படும் குறைந்தபட்ச தேவைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, 'நேஷனல் டெவலப்மென்ட் கவுன்சிலில்' நாம் வற்புறுத்திக் கேட்கலாம். நிதி ஆணைக் குழுவிடம் கேட்கலாம். நிதி ஆணைக்குழுவே நம் மாநில அரசாங்கத்திற்குக் கிடைக்கக்கூடிய நிதி வருவாய்களை அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வது சரியான கொள்கைதானா என்பதைப்பற்றி சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உதாரணமாக, இப்போது எதிர்பாராத ஒரு சிக்கல் ஏற்பட்டது. வெள்ளம், புயல் காரணமாக நம்முடைய நாடு பெரிய உஷ்டத்திலும் நஷ்டத்திலும் இருந்துகொண்டிருந்தது. அப்படி இருந்த நேரத்திலே மத்திய அரசிலிருந்து ஒரு குழுவை அனுப்பி வைத்தார்கள். அந்தக் குழு அளித்த அறிக்கையின் அடிப்படையில் நமக்கு சுமார் 14 கோடி ரூபாய் உதவி கிடைத்திருக்கிறது. இப்படி மத்திய அரசின் மூலமாகவும், நிதிஆணைக்குழு மூலமாகவும்—இரு வழிகளில் கிடைக்கின்ற வருமானத்தை பெற்று வருகிறோம். இப்போது நமது அரசாங்கம் மேற்கொள்ள இருக்கும் கொள்கைப்படி ஒரு வழி அடைக்கப்பட்டுவிடுகிறது. இதனால் இப்போது வேண்டுமானால் நமக்கு இதனால் சில வசதிகள் கிடைக்கலாம். ஆனால் காலப்போக்கில் இதிலே சில சங்கடங்கள் ஏற்படக்கூடும். இப்போது நாம் வருத்தப்படுவதில் பிரயோஜனம் இல்லை. மேலும் இந்தக் கொள்கை மற்ற மாநிலங்களுக்குப் பொருந்துமா? அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்களா என்பதையும் நாம் அறிந்துகொள்ள வேண்டும். இந்தக் கொள்கையினால் அவர்களுக்கு பாதகம் ஏற்படுவதாக இருந்தால், அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார்கள்; நாமும் நிர்ப்பந்திக்க முடியாது. எனவே நமது குறைந்தபட்சத் தேவை என்ன? எவ்வளவு நிதி வேண்டும் என்பதை முதலிலே கணித்துக்கொள்ள வேண்டும். பிறகு அதை

1973 பிப்ரவரி 28] [திரு. செளடி. எஸ். சுந்தரபாரதி]

நிதி ஆணைக்குழுவிடம் கேட்பதா மத்திய அரசாங்கத்திடம் கேட்பதா என்று பார்க்காமல், எது எது நமக்கு சௌகரியமாக இருக்கிறதோ அதை வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். எவ்வே, அரசாங்கம் என்னுடைய இந்தக் கருத்தை பரிசீலித்து முடிவு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய அரசாங்கம் ஊதியம் சீர் செய்யும் மானியத்தை மத்திய அரசு தரவேண்டுமென்று இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறது. ஆளுநர் உரையிலும் இந்த கருத்து சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். அதைப்போல நம்முடைய நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய லோக்கல் பாடஸ்—அதாவது உள்ளாட்சித் துறைகளிலும் பல ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும், மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு கொடுக்கப்படும்போது, நம்முடைய அரசாங்க சிப்பந்திகளுக்கும் ஊதிய உயர்வு கொடுக்கப்படுவதைப்போல உள்ளாட்சித் துறைகளிலே இருக்கக்கூடிய ஊழியர்களுக்கும் ஊதிய உயர்வு கொடுக்கவேண்டும். அதற்கு ஆக்கக்கூடிய அதிகப்படித்தொகையையும் ஊதியம் சீர் செய்யும் மானியமாக மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்கவேண்டும். இந்தக் கருத்தையும் அரசாங்கம் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல இன்னும் சில விஷயங்களைச் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். குறிப்பாக, நம்முடைய கைத்தறித் தொழிலாளர்களைப் பற்றி இந்த மன்றத்திலே பலமுறை சொல்லியிருக்கிறேன். கைத்தறித் தொழிலுக்கு முக்கியமாகத் தேவைப்படும் 'ரா மெட்டிரியல்'களை அவர்களுக்கு நியாயமான விலைக்குக் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். சென்ற பல சட்டமன்ற கூட்டங்களிலும் இந்த விஷயத்தை நான் வற்புறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறேன். அந்த அடிப்படையிலே இப்போது அவர்களுக்கு கார்டு மூலம் வழங்கும் முறையை அனுஷ்டிப்பதாக நான் அறிகிறேன். மேலும் அவர்களுக்குத் தேவையான நூல்களை ரேஷன் மூலம் வழங்கலாம் என்று சமீபத்திலே மத்திய அமைச்சர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இது சம்பந்தமாக ஒரு விசேஷக் கூட்டத்தைக் கூட்டி இருந்ததாகவும், அதில் பல மாநில அமைச்சர்கள் கலந்துகொண்டதாகவும், நம்முடைய மாநிலத்திலிருந்து அதிகாரிகள் மட்டும்தான் சென்றிருந்ததாகவும் நான் பத்திரிகையிலே படித்தேன். அந்தக்

[திரு. செளடி. எஸ். சுந்தரபாரதி] [1973 பிப்ரவரி 28]

கூட்டத்தில் முக்கியமாக நூல் கட்டுப்பாடும், அதன் காரணமாக ஏற்படும் விலையேற்றம் பற்றியும் விவாதிக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. நூற்பு ஆலைகளிலிருந்து நூல்களை வாங்கி வழங்கும் அதிகாரத்தை நமக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்ற ஒரு கொள்கையை வைத்திருக்கும் இந்த நேரத்திலே, ஏன் நாமும் அந்த நேரத்தில் இதே கோரிக்கையை அந்த விசேஷக் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டு வற்புறுத்தியிருக்கக்கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இந்தக் கோரிக்கையை அங்கே வலியுறுத்தியிருந்தால், உடனடியாக ஒரு பரிகாரம் கிடைத்திருக்கும். எனவே, அந்தக் கூட்டத்திற்கு நமது மாநில அமைச்சர்கள் செல்லாதது குறித்து நான் என்னுடைய வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இனிமேலாவது இதைத் தொடர்ந்து வலியுறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது அவர்கள் நூல் வழங்குவதைப்பற்றி ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நமது மாநில அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்ற கருத்தை இப்போது மத்திய அமைச்சர்களும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மாநில அரசாங்கமே நூல் விநியோகத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற நமது கருத்தை மத்திய அமைச்சர்களும் தெரிவித்திருப்பதால், மேற்கொண்டு இதிலே எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒரு வருத்தத்தைக் விஷயத்தை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நம்முடைய நாட்டிலே சிறிய நீர்ப்பாசன வாய்க்காலைப் பயன்படுத்தும் வகையில் இப்போது அரசாங்கம் ஒதுக்கியிருக்கும் பணத்தைப் பார்க்கும்போது வருத்தம் ஏற்படுகிறது. ஆளுநர் உரையின்போதே இதைப்பற்றி நான் குறிப்பிட்டேன். நம் மாநிலத்திலுள்ள நீர் வளங்களை எல்லாம் பயன்படுத்தி விட்டோம்; ஆனால் அண்மையில் ஏற்பட்ட வெள்ளப் பெருக்கினால் பாசன வாய்க்கால்கள் எல்லாம் சீர்செய்யப்பட வேண்டுமென்றும், அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படும் என்றும் அந்த உரையில் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் அதில் சொல்லப்பட்டதற்கு மாறாகத்தான் இப்போது பணம் ஒதுக்கிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இத்தகையத் திட்டங்களுக்கு ஏற்கெனவே—சென்ற ஆண்டு 12.23 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்

1973 பிப்ரவரி 28] [திரு. சௌடி. எஸ். சுந்தரபாரதி]

பட்டிருந்தது. இப்போது 12.44 கோடிதான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது 21 லட்சம் தான் அதிகமாகச் செலவழிக்கப்பட இருக்கிறது.

அதைப்போல், இந்தத் திருத்த மதிப்பீட்டிலே சிறிய தீர்ப்பு^{ந.ப. 12-} பாசன வசதிக்காக ஒதுக்கி இருக்கக் கூடிய தொகை 1972-73 ஆவது திருத்த மதிப்பீட்டின்படி 365.92 இலட்சம்தான். இப்பொழுது வரக்கூடிய நான்காவது திட்ட ஆண்டிலே 408.70 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கூடுதல் 42.78 இலட்சம்தான். இந்த சிறிய தொகையை வைத்துக்கொண்டு இதிலே ஒரு பெரிய கொள்கை—திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியுமா என்பதைச் சற்று சிந்தித்து ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். இங்கிருக்கும் 13 டிஸ்ட்ரிக்ட்டுகளுக்கு இந்தத் தொகையை பிரித்துக் கொடுத்தால் எவ்வளவு ஒவ்வொன்றிற்கும் கிடைக்கும் என்பதையும், இதனால் பதிய திட்டங்களை அந்த ஜில்லாக்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலைமையிலே இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும் பொழுது பெரிய கொள்கைகளை எப்படி நாம் நிறைவேற்ற முடியும்? ஆகவே, இதற்கு இன்னும் அதிகப் பணத்தை ஒதுக்கி காரியங்களைச் செய்ய அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டு எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Mr. Chairman, Sir, before going into the budget for 1973-74, I would like to deal with the original and revised estimates for 1972-73 wherein from Rs. 397 crores it had risen to Rs. 439 crores, representing an increase of Rs. 44 crores.

(Mr. Deputy Speaker in the Chair.)

I do not know how the estimate has been made. The Hon. Chief Minister who is also the Finance Minister has presented a budget which ultimately proved to be false. With a revenue of Rs. 400 crores, we can expect an increase of Rs. 2 to Rs. 3 crores but not this huge sum of Rs. 44 crores. There should be rudimentary planning and I do not know how this estimate has been revised so much. I know that it is difficult to budget correctly but at least it should be approximate budgeting. There cannot be this Rs. 44 crores increase. Out of this Rs. 44 crores, Rs. 10 crores has been

[Thiru K. M. Subramaniam] [1973 சிப்ரவரி 29]

a windfall from the Central Government. Even allowing for Rs. 10 crores from the Centre, how can there be an increase of Rs. 34 crores over our previous anticipation?

Coming to the budget speech of the Hon. Chief Minister, it is more a 'kalakshepam on Thiruvalluvar. He gives a lot of ideas and pious wishes. We find in his speeches pious wishes, promises, slogans and apologies for non-fulfilment of election pledges. That is what we find. Serious problems like soaring prices and unemployment problem have not been tackled properly. I hope and trust more attention would be paid to these problems. People cannot get any consolation from the meagre provision for solving unemployment. When so many lakhs are unemployed, how can we hope to solve the problem with a meagre provision of Rs. 30 lakhs. Unless there is change in the economic policy and administration, the problem cannot be solved.

After coming to ADMK, I happened to read some of Anna's thesis on economics. Unless and until this Government, which says that it is following Anna's footsteps, solves the unemployment problem according to what Anna had written, this problem cannot be solved by mere provision of a few lakhs.

I do not want to deal with power-cut because all will deal with that. It is a natural phenomenon. That has to be met. But what I say is when you know there is going to be a disaster, you could have properly planned for it. How is it that Punjab and U.P. realising that there would be power-cut cornered all the generators round the country. Generators are not normally available in this part of the country. Our Government ought to have realised this and taken normal preventive action.

Next is the price rise. In which State can you find that cement is sold at Rs. 25 per bag, whereas the controlled price is only Rs. 11 per bag? Take coconut oil; it is sold at Rs. 9.25 per kilo. Even ordinary oil cake is sold at Rs. 2.25 per kilo. We cannot solve this problem by issuing Government orders. There should be some dynamism to tackle this problem and not mere pious resolutions beautiful speeches, quoting from Thirukkural.

1973 பிப்ரவரி 28] [Thiru K. M. Subramaniam]

Take the handloom problem. A handloom weaver's family of five members was making Rs. 48 in 1947 and it is making Rs. 100 now. Has anybody gone into that question? What is the remedy? Similar is the case with regard to agricultural worker. Anna's theory of economics, of ensuring a minimum living wage, should be guaranteed to every citizen, be he a handloom weaver or agricultural worker. But this has not been done.

Regarding Harijan Housing, 37,000 house sites have not been occupied at the end of the year 1970. What is the reason? The reason for this non-occupation is lack of amenities. The Central Government have given the money and plots have been acquired. What is happening to these house plots? Upto now nothing has been done. 37,000 plots are lying unoccupied. Harijans were given money for purchase of materials, but they could not afford to construct the houses. The rural population is very much poverty-stricken and therefore they have taken away the money. There is disastrous economic condition in the State.

A word about my constituency. My constituency is Madras City. The late Sathyamurthy dreamed of a City Beautiful and he worked for it. Today what do you see? We see the City Hell, the City unhealthy, with full of mosquitoes, slums, etc., bad roads and everything is bad about this city. A High Power Commission was appointed; it was so high that they could not understand the problems and reach the earth; they were high I.A.S. officers who did not know what is happening in these places. In 1959 the income of the Corporation was Rs. 3 crores but today the income is Rs. 15 crores. It may be the responsibility of the Corporation, but the Government have overall control and they should regulate and correct them when they go wrong. The income of all other Municipalities has also gone up as in the case of our State Revenues. The indebtedness of the Corporation also has increased from 2 crores in 1959 to Rs. 24 crores today. What is the result of this. Breakdown of administrative machinery. I am afraid there is no use of committees and no use of pious words. We see sullage water flowing all about the roads. There is no planning and no preparation of estimates and sanction of estimates. The management of finance is so bad that we are not able to achieve anything. The cry is more money, more money. Give money, I have no objection, but see that the money is husbanded in the proper way.

[Thiru K. M. Subramaniam] [1973 பிப்ரவரி 23]

One other word. There is a recommendation from the Corporation Council, because the D.M.K. is in majority there; the recommendation is that there should be an increase of 1/2 per cent in sales tax for the benefit of the City. They do not realise that this 1/2 per cent increase is going to be 2 per cent; that will be the result of single-point tax as there will be 4 transactions and finally it will go outside the City. I hope and trust that the Government in their anxiety for publicity for doing wrong things will definitely not agree to that proposal.

About the Committee; the proposal to constitute Commissioners for Enquiries, is another method for gagging the mouth of the people, like the Rowlatt Act, and threaten people that if you complain, you will have imprisonment. It is the Rowlatt Act and I hope and trust that my D.M.K. friends will realise this and prevent such an unfortunate thing happening. With these words, I will finish my speech and leave the rest to others to be spoken. Thank you, Sir.

திரு. அ. தேவேந்திரன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1973-74-ம் ஆண்டின் நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு நல்கினமைக்கு எனது நன்றியினையும், வணக்கத்தினையும் முதலில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நமது மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இந்த ஆண்டு மத்தியப் பேரரசுக்குத் திருப்பித் தரவேண்டிய கடன் ரூ. 53.07 கோடியும், இதர கடன்கள் ரூ. 11.50 கோடியும் ஆக தமிழக அரசு திருப்பித் தருகிற ரூ. 64.57 கோடியை உள்ளிட்டு ஒரு சிறப்பான உபரி வரவு-செலவுத் திட்டத்தினை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். 1973-74-க்கான வருமானம் ரூ. 465.56 கோடி என்றும், செலவு ரூ. 465.07 கோடி என்றும், உபரி ரூ. 49 லட்சம் என்றும் அறிவித்துள்ளது உள்ளபடியே பாராட்டத்தக்கதாகும். இதனை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன்.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கடைசி ஆண்டான 1973-74 இல் நம் வளர்ச்சிப் பணிகளுக்காக மத்திய திட்ட ஆணைக் குழுவுடன் நம்முடைய முதல்வர் வாதாடி நடப்பு ஆண்டுக்கு ரூ. 116 கோடியும், அடுத்த ஆண்டுக்கு ரூ. 120 கோடியும் பெற்றாலும், நம் மாநில மேம்பாடு பகுதி, நடப்பு ஆண்டுக்கு

1973 பிப்ரவரி 28] [திரு. அ. தேவேந்திரன்]

ரூ. 120.27 கோடியும், அடுத்த ஆண்டுக்கு ரூ. 126.44 கோடியும் ஒதுக்கியுள்ளதைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனாலும் நம்முடைய கோரிக்கை ரூ. 575 கோடியாகும். நம்முடைய முதல்வர் போராடியபின் கிடைத்திருப்பது ரூ. 546 கோடி என்றாலும் முன்பு மத்திய அரசு இசைவு தந்த ரூ. 519 கோடியைவிட ரூ. 27 கோடி அதிகம் பெற்றிருக்கிறோம் என்பதில் நாம் மகிழ்ச்சி அடைய வகையிருக்கிறது.

இருந்தாலும், நான்காவது திட்டத்திற்கு ரூ. 250 கோடி தருவதாகச் சொல்லிவிட்டு, இப்போது ரூ. 202 கோடி தந்திருப்பது மிகுந்த வருத்தத்தை அளிக்கக்கூடிய அநியாயமாகும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் முதலாண்டு 10.8 சதவிகிதமும், இரண்டாவது ஆண்டுக்கு 9 சதவிகிதமும், மூன்றாவது ஆண்டுக்கு 7.4 சதவிகிதமும், நான்காவது ஆண்டுக்கு 4.7 சதவிகிதமும் தந்திருக்கிற நிலைமையைப் பார்க்கிறபோது இங்கேயுள்ள இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்திரா அவர்களிடம் சொல்ல வேண்டும். இனிமேலாவது தரப்போவதைத் கூடத் தாருங்கள் என்று கேட்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாநிலங்களின் நிதிநிலை நிச்சயமற்ற தன்மையிலிருந்து விடுபட நிதி ஆணைக்குழு வாயிலாக வழங்கப்படவேண்டும் என்ற முடிவை காரண கூரிய விளக்கங்களுடன் இங்கே குறிப்பிட்டிருப்பதை நான் பாராட்டுகின்றேன்.

உணவுத் துறையில் நாம் தன்னிறைவு பெற்றிருக்கிறோம். உணவு உற்பத்தி 1972-73-இல் 72.02 லட்சம் டன் என்பதாக இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதனை நான் பாராட்டுகிறேன். வடார்க்காடு, தென்னார்க்காடு, செங்கற்பட்டு ஆகிய மாவட்டங்களில் உள்ள துண்டு நிலங்களில் 4.82 லட்சம் ஏக்கராவில் நெல்லும், 4.13 லட்சம் ஏக்கராவில் சிறுதானியங்களும், 6.10 லட்சம் ஏக்கராவில் பயறும், 2 லட்சம் ஏக்கராவில் சூரியகாந்தியும் பயிரிடப்பட்டிருப்பதை எடுத்துச் சொல்லியும், நமது அமைச்சர் அவர்கள் நமது மாநிலத்திற்குத் தேவையான ரசாயன உரம் 2.74 லட்சம் டன் என்று வற்புறுத்தியும் நமக்குக் கிடைத்திருப்பது 1.30 லட்சம் டன் தான் என்கிறபோது உள்ளபடியே

[திரு. அ. தேவேந்திரன்] [1973 பிப்ரவரி 28]

பசுமைப் புரட்சியில் இந்த அரசு தீவிர அக்கறை காட்டுகிறதே தவிர மத்திய அரசு இல்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

வேளாண்மைக்கு மின் இணைப்புக் கொடுப்பது, பாசனப் பணி ஆகியவற்றுக்கு ரூ. 15.55 கோடி என்றால் புதிய பாசனத்திற்காக நடப்பு ஆண்டுக்கு ரூ. 12.23-ம், ரூ. 12.44-ம் கோடியாக ஒதுக்கப் பட்டிருப்பது பாராட்டத்தக்கதாகும்.

ரூ. 55 கோடியை கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமாக கடனாகத் தருவதையும், இதர முறைகளில் தருவதையும் சேர்த்து ரூ. 100 கோடி வேளாண்மைக்கு ஒதுக்கியிருப்பதை உள்ளபடியே பாராட்டுகிறேன்.

கால்நடை வளர்ப்புக்காக ரூ. 15 லட்சம் ஒதுக்கியிருப்பதையும் பாராட்டுகிறேன்.

மக்கள் நல்வாழ்வுக்காக ரூ. 41.17 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது எல்லோராலும் மிகமிகப் பாராட்டத்தக்கதாகும். வட்டத் தலைமை மருத்துவ மனையில் இதயத் துடிப்பு பதியும் மின் இயந்திரம் ஏற்படுவதைப் பாராட்டி, அதில் ஒன்று மாயூரம், ஒன்று நன்னிலத்தில் ஏற்படுத்திட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த நாட்டிலே இருக்கிற ஏழை மக்கள், கண் தெரியாத மக்கள் எல்லாம் பயன் அடைகிற வகையில் இதுவரை 35,000 பேர்களுக்குக் கண்ணொளி வழங்கியிருக்கிறார்கள். அகில உலகத் திலேயும் இல்லாத சிறப்பான திட்டத்தை இங்கு மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக, நான் பாராட்டுகிறேன், வாழைக்கிறேன். அதைப் போலவே, வாழ்வுலே நமக்கு எதுவுமே இல்லை, சமுதாயத் திலே, வீட்டிலே நம்மைச் சேர்த்துக்கொள்ள மாட்டார்களென்று வேதனைப்பட்டுக் கொண்டிருந்த தொழுநோய் பிடித்த பிச்சைக் காரர்களுக்கு 10 மறுவாழ்வு இல்லங்கள் அமைக்கப்பட இருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

1973 பிப்ரவரி 28] [திரு. அ. தேவேந்திரன்]

1966-67-ல் நம் மாநிலத்தில் இருந்த கல்லூரிகள் 105 மட்டும் தான். ஒரு காலத்திலே பேசப்பட்டது, இந்த அரசு ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வருமானால், இருக்கிற பள்ளிக்கூடங்களை எல்லாம் எடுத்துவிடும் என்று பேசியவர்களுடைய வாய்களை எல்லாம் அடைக்கிற வகையில் 1972-73 வரை 176 கல்லூரிகளாக உயர்த்தி இருப்பதை நான் உள்ளபடியே பாராட்டுகிறேன். நம்முடைய முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள் இந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் கல்விக்காக 108.5 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். தனியார் பள்ளி, அரசுப் பள்ளி என்று பாராமல், ஒத்த ஊதியத்தையும், ஓய்வு ஊதியத்தையும் அளிக்க முன் வந்துள்ளது என்று இந்த வரவு-செலவுத் திட்ட உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதையும் நான் வரவேற்கிறேன்.

நம்முடைய நாடு மேம்பாடு அடைகிற வகையில், அயல்நாடுகளில் பயிற்சி பெற்றுப் பணியாற்றிவரும் நம் நாட்டு நிபுணர்கள், இங்கே வந்து பணியாற்ற வேண்டுமென்று இந்த ஆண்டு அவர்களை அழைத்து வர இருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஒரு முறை அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள், 'மாணவர்கள் தயாராகிக் கொண்டிருக்கிற குழம்பு. அவர்கள் அவசரப்பட்டு வெளியில் வந்து விடக்கூடாது' என்று. அதை உணர்ந்து, கலைஞர் அவர்கள் கனிவு நிரம்பிய அறிக்கை ஒன்றை இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே சமர்ப்பித்து இருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

(திரு. நா. வீராசாமி தலைமை)

அடுத்து, மின்சாரத்தைப் பற்றி பேசுகையில், மின்சார அமைச்சர் மெலியவராக இருக்கிறார், சுறுசுறுப்பாக இல்லாமல் இருக்கிறார். இன்னும் கொஞ்சம் வேகமாக அவர் இருந்தால், தட்டுப்பாட்டைத் தவிர்த்திருக்கலாம் என்றெல்லாம் பேசப்பட்டது. புள்ளி விவரங்கள் காட்டி பேசப்பட்டது. ஆனால், அவர்களுடைய கவனத்திற்கு ஒன்றை நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். மத்திய அரசின் மந்தப் போக்கின் காரணமாக, 1971-ல் 200 மெகாவாட் உற்பத்தித் திறனுள்ள காடம்பாறை நீர்மின் வசதிக் திட்டத்திற்கு 1973 பிப்ரவரியில்தான் ஒப்புதல் கிடைத்திருக்கிறது. இதற்கு மத்திய அரசு பொறுப்பா, இல்லையா என்பதை அமைச்சரைப் பார்த்து ஆலிங்கனம் செய்பவர்கள் தயவு செய்து, பதில் சொல்லவேண்டும், எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்டி விரும்புகிறேன்.

[திரு. அ. தேவேந்திரன்] [1973 பிப்ரவரி 23]

அடுத்து, கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு 1973-74-ல் 1.94 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கத்துக்கு வட்டியில்லா வழிவகை முன்பணமாக 1.5 கோடி ரூபாய் அரசு கொடுத்துள்ளது. அத்துடன் தலைமைச் சங்கம் தொடங்கச் சங்கங்கள் மூலமாக 8.10 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள கைத்தறித் துணிகளைக் கொள்முதல் செய்து அவர்களுடைய துயரைத் துடைத்திருக்கிறது இந்த அரசு என்பதைக் கண்டு உள்ளபடியே நான் பாராட்டுகிறேன். அத்தோடு நின்று விடாமல், வேட்டி, புடவை, துண்டுகள், படுக்கைவிரிப்பு, சமூக்காளங்கள் இவைகளைக் கைத்தறிக்கென்றே ஒதுக்க மத்திய அரசைத் தமிழ்நாடு அரசு வற்புறுத்தி இருப்பதை நான் உள்ளபடியே பாராட்டுகிறேன். அது மட்டுமல்ல, இங்குள்ள சிக்கலைத் தீர்க்க, ஊதியங்களை ஒருமுகப் படுத்த மதிப்பிற்குரிய திரு. சந்தானம் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு குழு அமைத்திருப்பதை நான் உள்ளபடியே பாராட்டுகிறேன். கூட்டுறவு அமைப்பின் கீழ் வரும் தறிகளுக்கு நூல் வழங்கப் படுகிறது. அதேபோல், கூட்டுறவு அமைப்புகளுக்கு அப்பாற்பட்ட கைத்தறிகளுக்கும் நியாய விலையில் நூல்கள் வழங்குவதற்கு மாநில அரசுக்கு அதிகார தரவேண்டுமென்று மத்திய அரசைக் கேட்டிருப்பது உள்ளபடியே கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய நலனில் இந்த அரசு எவ்வளவு கவனம் செலுத்துகிறது என்பதைக் காட்டுகிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

தொழில் வளர்ச்சியில், சிட்டுகோவுக்கு 3.56 கோடி ரூபாயும், தொழில்கூடங்கள் கட்ட 8.10 கோடி ரூபாயும் ஒதுக்கி இருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். தொழில் துறையில் பின்தங்கியிருக்கிற தஞ்சை மாவட்டத்திற்குத் தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அதைப் போலவே நன்னிலம் பகுதியையும் கவனிக்க வேண்டும். டான்சியில் நடப்பாண்டில் ரூ. 7 கோடியாக இருக்கும் வருமானத்தை ரூ. 9 கோடியாக உயர்த்தப் போவதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

இந்தியா முழுவதற்கும் மத்திய அரசு 686 கோடி ரூபாய் அளவுக்குத் தொழில் துறைகளில் முதலீடு செய்திருக்கின்ற நேரத்தில், தமிழகத்திற்கு ஸெலும் ரூ. 20 கோடி மட்டும் தந்திருப்பதை நான் உள்ளபடியே வருத்தத்தோடு இந்த

1973 பிப்ரவரி 28] [திரு. அ. தேவேந்திரன்]

நேரத்தில் சுட்டிக் காட்டுவதோடு, சேதுசமுத்திர திட்டத்தையும், தூத்துக்குடி கப்பல் கட்டும் தளம் அமைக்கும் திட்டத்தையும், தூத்துக்குடியில் எண்ணெய் சுத்திகரிப்புத் தொழிற்சாலை திட்டத்தையும், மணலியில் பெட்ரோ கெமிக்கல் தொழிற்சாலையையும், ரூ. 13 கோடி திட்ட போலிஸ்டர் சுருள் தொழிற்சாலையையும், சேலத்தில் வெப்பம் தாங்கி கற்கள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையையும்—ரூ. 10 கோடி செலவிலும், என்னுடைய பகுதியான காவிரி கழிமுகப் பகுதியில் எண்ணெய் தேடும் பணியையும் மேற்கொள்ள மத்திய அரசுக்குத் திட்டங்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிறது. அதை நான் உள்ளபடியே பாராட்டுகிறேன்... (மணி அடிக்கப்பட்டது)

* திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாநில முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே வழங்கியிருக்கிற வரவு-செலவுத் திட்டத்தினை இங்கே பாராட்டி பேசிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய அருமை நண்பர் அவர்கள் இடையிலே மணி அடித்து நிறுத்தப்பட்டார்கள். அவர்கள் இந்த உரையிலே இருப்பதை ஒவ்வொன்றாக சொல்லி, பாராட்டுகிறேன், பாராட்டுகிறேன் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். ஆனால், இன்று இங்கு பாராட்டுரை வழங்குகிறபொழுது, தமிழகத்திலே 4½ கோடி மக்கள் துடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை, உங்கள் வாயிலாக நான் அரசுக்கு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மின்சார வெட்டின் விளைவாக இன்றைய தினம் தமிழகத்துத் தொழிலில் பெரும்பகுதி முடங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. வேளாண்மை நசிந்து விடும் என்று அஞ்சக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. ஏற்கனவே நூல் கிடைக்காமல் கைத்தறி நெசவாளர்கள் அல்லல் படுகிறார்கள். மின்சார வெட்டு வந்ததன் காரணமாக, இன்னும் என்னென்ன அல்லல் வருமோ என்று அவர்கள் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப் பல்வேறு துறைகளிலே நாட்டில் பொருளாதாரம் ஸ்தம்பித்து, சீர்குலைந்து கொண்டிருக்கிற நிலையிலே இங்கே பாராட்டுகிறேன் என்று கூறுகிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த நிலைமையை அப்படியே பூசி மெழுகுவதற்குச் செய்திருக்கிற முயற்சியைப் பார்க்கும்பொழுது

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்] [1973 பிப்ரவரி 28]

வேதனையாக இருக்கிறது. மின்வெட்டினால் பல மாநிலங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதைப் போலவே, இங்கும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லி மத்திய அரசின் மீது பழியைப் போட்டு திருப்தி அடைந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்தியாவிலேயே இந்த மாநிலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள அளவுக்கு மின்சாரப் பற்றாக்குறை வேறு எங்கும் கிடையாது. குஜராத்நைப் பற்றி ஷாரோ சொன்னார்கள். அங்கே மின் உற்பத்தி நிலையத்திலே ஏதோ கோளாறு வந்திருப்பதாலே மின் வெட்டு வந்திருக்கிறதே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. மத்திய அரசிடம் அனுமதி கேட்டோம். அவர்கள் கொடுக்கவில்லை. பருவ மழை தவறிவிட்டது என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையிலே, பருவ மழை தவறிவிடுவது ஒன்றும் புதுமையல்ல. 1969-70-ம் ஆண்டு, 1970-71 ஆண்டு என்று ஒவ்வொரு ஆண்டு அறிக்கையிலும் அதைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு பருவ மழை தவறிவிட்டது என்று, பருவ மழை தவறுவது நமக்கு ஒன்றும் புதிதல்ல. பருவ மழை தவறுவதனால், தொழில்கள் பாதிக்கப்படாமல், பாதுகாத்து முன்னேற்பாடான திட்டங்களை நிறைவேற்றத்தான் இங்கே ஒரு அரசு இருக்கிறதே தவிர, பருவமழை பேரிலோ, வேறு யார் பேரிலோ பழியைப் போட்டு உட்கார இங்கு ஒரு அரசு தேவையில்லையென்று நான் சூழிப்பிடுவேன். பாதுகாக்கும் முறையில் என்ன செய்திருக்கிறார்கள்? மின்உற்பத்தித் திறன்கூட முழு அளவு பயன்படுத்தப் படவில்லையென்பது இருக்கிற அறிக்கை. நெய்வேலியில் உற்பத்தி சரியாக இல்லையென்று சொல்கிறார்கள். அங்கு 200 மெகாவாட் தான் வந்திருக்கிறது, 600 மெகாவாட் உற்பத்தியாகும் என்று இருந்தோம் என்று சொல்கிறார்கள். இரண்டாவது மைன் கட்டுக்கு 1972-லே எழுதியிருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே 1972-ம் ஆண்டுதான் நெய்வேலி இரண்டாவது மைன் கட்டுவெண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுவும் 8 ஆண்டு கழித்து வரும். அதாவது 1980-ம் ஆண்டுதான் வரும். அப்படியிருந்தும் 1972 வரையில் இந்த அரசு பேசாமல் தான் இருந்திருக்கிறது.

1973 பிப்ரவரி 28] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

அனல் மின் உற்பத்திக்கு அனுமதி கேட்டிருக்கிறோம், வரவில்லை யென்று சொன்னார்கள். எப்பொழுது கேட்டார்கள்? ஏன் வரவில்லையென்று தெரியவில்லை.

எண்ணூர் மின் உற்பத்தி நிலையத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அங்கே தண்ணீருக்குப் பதிலாக மணல் வருகிறது. அதைத் தவிர்ப்பதற்கு என்ன செய்திருக்கிறார்கள்? சமயநல்லூர், அனல் மின்நிலைய இயந்திரங்களை விற்றிருக்கிறார்கள். ஒரு கோடி 70 லட்சம் ரூபாய் பெறுமான இயந்திரங்களை ரூ. 59 லட்சத்திற்கு விற்றிருக்கிறார்கள். ஏன் விற்றார்கள் என்று மாநில மக்கள் கேட்கிறார்கள், விவரம் புரிந்தவர்கள் கேட்கிறார்கள், இயந்திர நுட்பம் தெரிந்தவர்கள் கேட்கிறார்கள். அதற்குப் பதில் வரவில்லை. அதற்குப் பதிலாக மத்திய அரசு அனுமதி தரவில்லை. அதனால்தான் இந்த நிலைமை வந்திருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். இன்றைக்கு மாநிலத்து மக்கள் இதற்கான காரணங்களை அறியத் துடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அது மட்டுமல்ல, இன்னொரு குற்றச்சாட்டையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். எத்தனையோ ஊழல் குற்றச்சாட்டுகள் சொல்லப் பட்டன. மின்சாரப் பற்றாக்குறை-இங்கேயும் ஊழல் புகுந்திருக்கிறது என்று பொறுப்போடு சொல்ல விரும்புகிறேன். கோவையிலே பார்க்கிறேன், சென்னையில் பார்க்கிறேன், பல தொழிற்சாலைகளுக்கு 2 லட்சம் யூனிட், 3 லட்சம் யூனிட் ஸ்பெஷல் கோட்டா வழங்கப்படுகிறது**

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவர் அவர்களே, குற்றச் சாட்டு சொல்வதால் நான் குறுக்கிடுகிறேன். ஏதோ கோயம் புத்தூரில் தனிப்பட்ட ஆலைக்கு ஒரு லட்சம், 2 லட்சம் யூனிட்டுகள் கொடுக்கப்படுவதாகச் சொல்கிறார்கள். * *

அவர்கள் குறிப்பாக சொன்னால், விவரமாகச் சொன்னால்தான் பதில் சொல்வதற்கு முடியும்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி):- உறுப்பினர் குற்றச்சாட்டுச் சொல்லும்பொழுது * * என்று பொதுவாகச் சொன்னால் சரியாக இருக்காது. ஆதாரங்களுடன் சொன்னால்தான் அமைச்சர்கள் பதில் சொல்ல முடியும்.

** மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பட்டது.

[1973 பிப்ரவரி 28]

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : குற்றச்சாட்டுகள் ஆதாரம் இல்லாமல் சொல்வதினால் அவை பத்திரிகைகளிலே வரும். அது எங்கே நடந்தது? என்ன விவரம் என்று சொன்னால்தான் பதில் சொல்லமுடியும்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : மிகுந்த பொறுப்புணர்ச்சியோடு நான் குற்றச்சாட்டு சொல்கிறேன். நான் கூறுவதை முறையாக விசாரணை நடத்துவதற்கு அரசு தயாராக இருந்தால் . . .

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : எல்லா வற்றிற்கும் விசாரணை, விசாரணை என்றால் என்ன செய்ய முடியும்? இந்த மன்றத்தைவிட வேறு ஒரு இடம் தேவையுமில்லை. இங்கேயே நீங்கள் விவரங்களைச் சொல்லலாம், ஆதாரங்களைச் சொல்லலாம்* * விவரமாகச் சொல்லவேண்டும். அப்படியில்லாமல் பொதுவாகச் சொன்னால் சபையை நடத்தமுடியாது, அமைச்சர்கள் பதில் சொல்ல முடியாத நிலைமை வரும் * * விவரமாகச் சொல்லுங்கள்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : அரசு செய்கிற தவறுகளைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்கு எனக்கு உரிமை இருக்கிறது. . .

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : உங்களுக்கு முழு உரிமை இருக்கிறது. ஆனால் குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லும்பொழுது ஆதாரங்களோடு சொல்லவேண்டும்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : நான் அந்த ஆலைச் சொந்தக்காரர் இடத்திலே ரசீது இருக்கிறதா என்று கேட்டேன். ரசீது யாரும் தரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள் . . .

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசும்பொழுது * * என்று கூறியதை நான் அவை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிட உத்தரவிடுகிறேன். அவர்கள் வேண்டுமானால் ஆதாரங்கள் இருந்தால் அவற்றுடன் பேசுவதற்கு உரிமை இருக்கிறது. அப்படியிருந்தால் நாங்கள் அனுமதிக்கத் தயாராக இருக்கிறோம்.

** மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பட்டது.

1973 பிப்ரவரி 28] [திரு. நா. வீராசாமி]

ஆகவே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அவர்கள் குறிப்பிட்ட அந்தப் பகுதியை இந்த மன்றத்தின் நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்க விட ஆணையிடுகிறேன்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : அரசாங்கத்தின்மீது நான் குற்றச் சாட்டு சொன்னால் அதை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிட்டால் என்ன நிலைமை என்பது புரியவில்லை.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : நீங்கள் அரசாங்கத்தின்மீது மந்திரிகளின்மீது ஆதாரங்களோடு குற்றங்கள் சாட்ட வேண்டும். அப்படியில்லாமல் பொதுவாகச் குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லக் கூடாது என்றுதான் சொல்கிறேன். அந்த ஆதாரங்களை ஏதாவது இருந்தால் என்னிடத்திலோ அல்லது அமைச்சர்களிடத்திலோ கொடுத்தால் அப்படிப்பட்ட குற்றச் சாட்டுகளுக்கு அவர்கள் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள், பதில் சொல்வார்கள். ஆனால் குற்றச் சாட்டு என்று நினைத்து எதையாவது சொல்லிவிடுவது என்றால் அது ஒரு தவறான மரபு ஆகப் போய்விடும். உங்களுக்குப் பேசுவதற்கு எல்லாவிதமான உரிமையும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே எந்தவிதமான கட்டுப்பாடும் கிடையாது.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : நான் ஏற்கனவே சொன்னேன், மிகுந்த பொறுப்புணர்ச்சியோடு பேசுவதாகச் சொன்னேன். வேண்டிய ஆதாரங்கள், இடங்கள் எல்லாம் என்னால் சொல்ல முடியும். இப்படிப்பட்ட பற்றாக்குறையான நேரத்திலே இம் மாதிரி நடைபெறுகிறது என்பதால் இந்த அரசின்மீது நான் குற்றஞ்சாட்டுகிறேன். இல்லையென்று நிரூபிப்பது அரசினுடைய பொறுப்பு. ஆனால் தூதருஷ்டவசமாக அந்தப் பேச்சை நீங்கள் நீக்கிவிடுகிறேன் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். சரி. நான் அடுத்த விஷயத்திற்குப் போகிறேன்.

தொழிலாளர்கள் வாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 75% மின்சார வெட்டு வந்திருக்கிறது. ஒரு மாதத்திலேயே 35 மணி நேரம் அல்லது 45 மணி நேரம் என்ற அளவிற்கு மேல் வேலையில்லை. இதன் காரணத்தினால் தொழிலாளர்களுக்கு வேலையிழப்பு

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்] [1973 பிப்ரவரி 28]

ஏற்பட்டிருக்கிறது. பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்குப் பாதிச் சம்பளத்தை ஆலையதிபர்களும், மீதிச் சம்பளத்தை அரசாங்கமும் கொடுக்க வேண்டும். . .

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : பாதிச் சம்பளம் அரசாங்கம் கொடுக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் சொன்னார்கள். மற்ற மாநிலங்களிலே அவர்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த அரசுகள் அதைச் செய்து காட்ட வேண்டுமென்ற முறையிலே அவர்கள் அவர்களுடைய செல்வாக்கைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : அங்குள்ள தேவைகளை அவர்கள் கேட்டுக் கொள்வார்கள். இங்கே உள்ளவர்கள் இங்கேயுள்ள தேவைகளை இங்கேதான் சொல்லவேண்டும். நீங்கள் முன் மாதிரியாகச் செய்து காட்டுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அவர்களுடைய கட்சி அகில இந்தியக் கட்சியாக இருக்கிறது. எனவே, அவர்கள் முதலில் தாங்கள் ஆளுகின்ற மாநிலங்களில் செய்து காட்ட வேண்டும்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : நம்முடைய மாநிலத்தின் தேவைகளை நாங்கள் இந்தச் சபையிலேதான் சொல்லலாம். அந்த அந்த மாநிலங்களின் சபைகளிலே அவசவர்கள் கேட்டுக்கொள்வார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ஒரு மாநிலத்திற்கு ஒரு நீதி, மற்றொரு மாநிலத்திற்கு ஒரு நீதி என்று பேசுவது முறையல்ல.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : விவசாயிகளுக்கு 4 மணி நேரம் மட்டும் மின்சாரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கோவை மாவட்டத்திற்கு அது போதாது. குறைந்த பட்சம் 6 மணி நேரமாவது பகல் நேரத்தில் கொடுக்கவேண்டும். இரவிலும் கொடுக்க வேண்டும். அதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும். இரவிலும் பகலிலும் அவர்களுக்குக் கொடுத்து ஆகவேண்டும். இந்த நேரத்திலே விவசாயிகள் பட்டிருக்கின்ற அரசாங்கக் கடன்கள், கூட்டுறவுக் கடன்கள் இவற்றையெல்லாம் ஒற்றி வைக்கவேண்டும்.

இன்றைக்கு கைத்தறி, நெசவாளர்களை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் போர்க்கொடியை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். ஒன்றும் தேதி முதல் மாவட்டத் தலைநகரில் மறியலும் 8-ம் தேதி

[1973 பிப்ரவரி 28] [திரு. ஏ. சப்பிரமணியம்]

அரசாங்கப் பணிமனை முன்பு மறியல் போராட்டமும் நடத்தப் போவதாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நூல் விநியோகத்தைப் பொறுத்தவரையிலும்கூட சீராகவில்லை. இந்த நிலையில் நூலை எங்கள் கையில் கொடுத்தால் எல்லாம் சரியாகிவிடும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே வாலண்டரி டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் திட்டத்தில் கிடைக்கின்ற 5,400 பேல்கள் வரையில் இந்த அரசினரிடத்திலேதான் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. 8,000 பேல்கள் வரையில் கூட்டுறவு ஆலைகளிலும், தமிழ்நாடு பஞ்சாலைக் கார்ப்பரேஷன் ஆலைகளிலும் உற்பத்தி ஆகிறது. ஆக 13,400 பேல்கள் வரையில் உங்களிடத்தில் இருக்கிறது. தேவை 16,000 பேல்கள் தான். 13,400 பேல்களை வைத்துக் கொண்டே சரியாகச் செய்யவில்லை. இந்த நிலையில் மேலும் எங்கள் கையில் கொடுங்கள் என்று கேட்கிறீர்கள். நூல் விலை ஏறிக்கொண்டே போகிறது. 100-ம் நம்பர் நூல் 225 ரூபாயாக இருக்கிறது. 80-ம் நம்பர் நூல் 200 ரூபாய்க்கும் போய்விட்டது. 60-ம் நம்பர் நூல் 150 ரூபாயாக இருக்கிறது. இப்படி விலை ஏறிக்கொண்டேதான் இருக்கிறது. 13,400 பேல்கள் வரையில் உங்கள் கையில் இருந்தும் கூட இந்த நிலைமை என்றால் நீங்கள் என்ன செய்யப்போகிறீர்கள்? நெசவாளர்களுக்கு நூல் கிடைக்க வில்லை, விலை அதிகமாகிவிட்டது. சேலத்திற்கு 1,500 பேல்கள் தருவதாக ஒப்புக்கொண்டார்கள். ஆனால், அதுவே இன்னும் மோய்ச் சோவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே நூல் விநியோகத்திலும் குற்றச்சாட்டுகள் தான் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால் 11 ஆண்டுகளாகப் பணியாற்றுகிற ஒரு நிறுவனத்திற்கு, 2,000 நெசவாளர்கள் பணியாற்றக் கூடிய இடத்திற்கு நான்கு மாதங்களுக்கு 1 பேல்தான் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அசே நோத்தில் தறியே இல்லாதவர் களுக்கு எல்லாம் பேல்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சேலத் திலே மூன்னர் 24 சொஸைட்டிகள்தான் ரிஜிஸ்டர் செய்யப் பட்டிருந்தது. ஆனால் இந்தத் திட்டம் வந்ததற்குப் பிறகு 1,200-க்கு மேற்பட்ட சொஸைடிகள் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இருக்கின்ற நூலையே சரியாக, சீராக, நல்ல முறையில் விநியோகம் செய்யவில்லை என்றால் மேலும் நூலை எங்களிடத்திலே கொடுங்கள் என்று சொன்னால் புரியவில்லை. நெசவுத் தொழி

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்] [1973 பிப்ரவரி 28]

லாளர்களுக்கு நூல் விநியோகம் செய்து, அடக்கவிலைக்கு மேல் 5 சதவிகிதத்திற்கு மேல் போகாமல் சீராக நூல் விநியோகம் செய்து அவர்களுடைய துன்பத்தைத் துடைக்கவேண்டும்.

வேளாண்மையைப்பற்றி மிகப் பெருமையாக முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 'இயற்கையின் ஒத்துழையாமைக்கிடையிலேயும் வேளாண்மைத் துறையில் நாம் பெற்றுள்ள இந்த வளர்ச்சி மகிழ்த்தக்கதாகும்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். வேளாண்மை உற்பத்திப் பெருக்கிலே மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள் முதல்வர் அவர்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அரிசியின் விலை 150 ரூபாய் வரை போயாயிற்று, எங்கள் மாவட்டத்திலே அரிசியின் விலை, பயறுவகைகளின் விலை, எண்ணெயின் விலை எல்லாம் ஏறிக்கொண்டே இருக்கின்றன. நல்லெண்ணெய் விலை கிலோ 8.20 ரூபாய். எண்ணெய் விலை நெய் விலையாகிவிட்டது. அரிசியின் விலை 150 ரூபாய்க்குப் போய்விட்டது. இப்படி விலை வாசி ஏறிக்கொண்டிருக்கின்ற நிலையிலேதான் முதலமைச்சர் அவர்கள் மகிழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். வேளாண்மைத் துறையில் நாம் அடைந்துள்ள முன்னேற்றத்தைப் பாருங்கள் என்று மகிழ்ச்சியும் அடைகிறார்கள். விலைவாசி ஏற்றத்தைக் கட்டுப்படுத்த என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. இதற்காக, மொத்த வியாபாரத்தையும் அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று மத்திய அரசு ஏற்கனவே திட்டம் சொல்லியாகிவிட்டது. ஆனால் இன்னும் ஆய்ந்து, ஓய்ந்து பரிசீலனை செய்து முடிவுகள் எடுக்கப்படும் என்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, அங்கத்தினர் அவர்கள் விவரத்தைச் சரியாகத் தெரியாமல் பேசுகிறார்கள். இந்திய அரசாங்கம் முடிவு செய்திருப்பது கோதுமையைப்பற்றி மட்டும்தான். அரிசியைப்பற்றி முடிவு செய்யவில்லை. அரிசியைப் பற்றி முடிவு செய்ய வேண்டுமென்றபொழுதுகூட, பிரதமரும் உட்கார்ந்திருந்த நேரத்தில், அரிசியைப்பற்றி மீண்டும் ஒரு மாநாடு வேண்டுமானால் கூட்டிப் பேசிக்கொள்ளலாம் என்றும், இப்பொழுது கோதுமையைப்பற்றி மட்டும் என்று செய்திருக்

1973 பிப்ரவரி 28] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

கிருட்கள். எனவே, விவரம் தெரியாமல், தமிழக அரசைத் தூற்றுவது என்ற கொள்கையோடுமட்டும் இதைப் பேச வேண்டா மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: தலைவரவர்களே, இது சம்பந்தமாக அரிசி மொத்த வியாபாரத்திற்கு அனுமதி வழங்கவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: அதைத்தான் முதலமைச் சரவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் கூட்டியிருக் கிற மாநாட்டிற்குப் பிறகு, ஆய்ந்து ஓய்ந்து இந்த அரசு முடி வெடுக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதையும் இந்தச் செய்தியோடு சேர்த்துப் படித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதற் காகச் சொன்னேன்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: இந்த அறிக்கையிலே மத்திய அரசின் மீது தொடர்ந்து ஒரு குற்றச்சாட்டுப்பட்டியலைக் காட்டுகிறார்கள். மத்திய அரசு ஏதோ பணமே எதுவும் தரவில்லை. எதற்கும் அனு மதி வழங்கவில்லை என்பது போலவும், இந்த மாநில அரசுதான் பணமெல்லாம் போட்டுச் செய்வதுபோலவும் சொல்கிறார்கள். ஆனால் வெள்ள நிவாரணத்திற்காகப் பதினாலேகால் கோடி ரூபாய் மத்திய அரசு அனுமதித்திருப்பதாக ஒப்புக்கொண்டுள்ளார்கள். அப்படியிருந்தபோதிலும் மாற்றந்தாய் மனப்பான்மை என்று சொல்வது ஏன் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இப்பொழுது சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள அறிக்கையில் கிட்டத்தட்ட 95 கோடி ரூபாய், பல்வேறு இனங்களில், வேளாண்மை வளர்ச்சி, நிலம் வழங்குவது, நிலமற்ற ஏழை விவசாயிகளுக்கு வீட்டுமனை வழங்குவது, குடிநீர்த் திட்டம் போன்ற இப்படிப்பட்ட பல்வேறு திட்டங்களுக்காக 1973-74-இல் மட்டும் 95 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் எதிர்பார்க்கப்படுவதாக அறிக்கையிலேயே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் கூட மத்திய அரசு எதுவுமே தருவதில்லை என்பது போலவும், எல்லாம் இங்கேயிருந்துதான் செய்வது போலவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மாநில வளர்ச்சிக்காக மத்திய அரசிடமிருந்து எவ்வளவுதான் நீங்கள் கோரினாலும், எவ்வளவு கேட்டாலும் அந்தக்

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்] [1973 பிப்ரவரி 28]

கோரிக்கையின் பின்னால் நிற்பதற்கு நாங்கள் தயார், மாநிலத்தின் வளர்ச்சியில் அக்கறை கொண்டவர்கள் என்ற முறையில், ஆனால் அதற்காக, மாநில அரசின்மீது தவறான குற்றச் சாட்டுகளை எப்படிச் சாட்டக்கூடாதோ அதேமாதிரி மத்திய சர்க்கார் மீதும் தவறான குற்றச்சாட்டுகளைச் சாட்டுவது தவறு என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த அறிக்கையில் நிதி ஆணைக் குழுவைப் பற்றியும், திட்ட உதவியைப் பற்றியும் முன்னுக்குப் பின் முரணாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஒருபுறம் ஃபைனான்ஸ் கமிஷனுக்கு முழு அதிகாரம் வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அதேநேரத்தில் நிதி ஆணைக்குழுவின் கருத்துக்கள் அட்சேபனைக் குரியது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, ஒரு இடத்தில் மக்கள் தொகை 7.5 சத. விகிதம் இருக்கிறது. அதற்கேற்ப பணம் ஒதுக்கவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஃபைனான்ஸ் கமிஷனுக்குக் கொடுத்திருக்கின்ற மேமோரண்டத்திலே நான் காவது பக்கத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்கள்,

'In making its recommendations, the Commission can well take into account the likely magnitude of the Plan on Revenue account and recommend the share of taxes and grants-in-aid on this basis.' என்று. ஆகவே, ஃபைனான்ஸ் கமிஷனுக்குச் சொல்லியிருப்பது திட்டத்தின் அளவைப் பாராங்கள், அதற்கேற்ப தாராங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தே மக்கள் தொகையைப் பார்த்துத் தாராங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இதை எவ்வளவு திட்ட வட்டமாகக் கேட்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. இத்தகைய கோரிக்கைகளை எல்லா மாநிலங்களும் போடுவதுதான், பணம் நிறைய வேண்டுமென்பதற்காக. ஆனால் அதற்காகக் குற்றச் சாட்டுகளைச் சொல்வதுதான் ஏன் என்பது புரியவில்லை.

எல்லா அதிகாரங்களையும் எங்களுக்குத் தர வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். வேளாண்மை, கல்வி, முதலியவற்றில் நுழையக் கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் எல்லாவற்றிற்கும் மத்தியசர்க்காரின் பணம் மாத்திரம் தேவை என்று கேட்கிறார்கள். நான் இந்த அரசைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, மத்திய அரசிடமிருந்து பணம் வேண்டுமென்று கேட்பது ஏதோ அவர்களுடைய அரசாகக் கேட்பதைப் போன்று அந்தத்தினர் அவர்கள்

1973 பிப்ரவரி 28] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

பேசுவது முறையல்ல. இங்கேயிருந்து பல்வேறு வரிகள் போகின்றன. பாவம், அவர்கள் புதிய கட்சிக்குச் சேவை செய்ய வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லியிருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். அந்தத் தவறான நோக்கத்தோடு பேச வேண்டாம். தமிழ்நாட்டு மக்கள் வரி கொடுக்கிறார்கள். அந்த உரிய பங்கை, நியாயமான பங்கைக் கேட்கிறோம். அதற்கு அங்கத்தினர் அவர்கள் ஒத்துழைப்பார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். கொஞ்ச நேரத்திற்கு முன்னால்கூட தமிழக வளர்ச்சிக் கு ஒத்துழைப்போம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அப்படியும் 95 கோடி ரூபாய் வாங்குகிறீர்கள் என்பது போல் பேசுவது முறையல்ல. யாரிடத்திலும் பிச்சை கேட்கவில்லை. தமிழகத்திற்கு உரிய பங்கைக் கேட்கிறோம். உரிமையைக் கேட்கிறோம். அதற்கு அங்கத்தினர் அவர்கள் ஒத்துழைக்கவேண்டும்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவரவர்களே, நான் 95 கோடி ஏன் வாங்கினார்கள் என்று கேட்கவில்லை. அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள் என்ற உண்மையை ஏன் மறைக்க வேண்டும் என்றுதான் கேட்க விரும்புகிறேன். இன்னொன்றும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நகராட்சி மன்றங்களில், ஊராட்சி ஒன்றியங்களில், ஊராட்சி மன்றங்களில் வரி வசூலித்து அனுப்புகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் ஒரு பரலம் கட்டுவது என்றாலும், அல்லது ஒரு சிறு வேலையைச் செய்வது என்றாலும்கூட இந்த மாநில அரசின் அனுமதியில்லாமல் செய்யக்கூடாது என்று வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இவையெல்லாம் அமைப்பிலே இருக்கின்ற சில முறைகளாக இருக்கின்றன. எனவே அதைக் குற்றச்சாட்டாகச் சொல்லாமல் கோரிக்கையாகக் கேட்டால் ஆதரவு கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம்.

இன்னொன்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கே திட்டமிட்டுப் பணிகள் செய்யப்படுகின்றன. அதற்காகப் பணம் ஒதுக்குகிறார்கள். இந்தத் திட்டப்பணிகள் எந்த அளவிற்கு நடைபெற்றிருக்கிறது, எந்த அளவிற்குப் பணம் செலவிடப் பட்டிருக்கிறது என்பதனை ஆராய்வதற்கு ஒரு வெகுஜன பிரதிநிதிகளைக்கொண்ட நிரந்தர மெஷினரி அமைத்தாக வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்], [1973 பிப்ரவரி 28]

குடிநீர்த்திட்டம் பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய மாவட்டத்தில் மூன்று தாலுக்காக்கள், 25 கிராமங்கள், 14 இலட்சம் மக்களுக்குப் பயனளிக்கும் வகையில் நெல்வித்துறை திட்டம் என்று 71-ஆம் ஆண்டிலேயே சொல்லப்பட்டது. எதற்கெல்லாமோ பணம் ஒதுக்கியிருப்பதைப் பார்க்கிறேன். ஆனால் இந்தத் திட்டத்திற்குப் பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை. ஏன் இன்னும் செயல்படுத்தவில்லை என்பதற்கு அரசு பதில் சொல்லவில்லை. அதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டும். அதை உடனடியாகத் துவங்குவதற்கு வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மெட்ராஸ் அலுமினியம் கம்பெனியை தேச உடமையாக்க வேண்டுமென்பதை நான் முழுமனதோடு வரவேற்கிறேன். இத்தனை ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, நிர்வாகத்திற்கு முழுக்க முழுக்க ஒத்துழைப்பு கொடுத்து. அதற்குத் துணையாக இருந்து, தொழிலாளர் தகராறுகளில் ஆலை அதிபர்களுோடு இருந்த இந்த அரசு இப்பொழுதாவது இந்த ஆலையை, வெகுநாட்களாக அந்த ஆலையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுவருகிறோம், இப்பொழுதாவது அதற்கு முன் வந்திருப்பதற்குப் பாராட்டுகிறேன். அதே போன்று, பஞ்சாலைகள் இருக்கின்றன, சர்க்கரை ஆலைகள் இருக்கின்றன, இம்மாதிரி அத்தியாவசியத் தொழில்களான 'கன்ஸ்யூமர்ஸ் ஆர்ட்டிகிள்ஸ்' செய்யும் அந்த ஆலைகளையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு 10 ரூபாய் பஞ்சப் படி உயர்வு என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் அதற்கு நிபந்தனை போட்டிருக்கிறார்கள். ஓராண்டுக்கு அது பிராவிடென்ட் ஃபண்டில் சேர்க்கப்படும் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். இங்கே விற்கும் விலைவாசியில் இந்த 10 ரூபாயைக் காட்டி, குதிரைக்குப் புல்லைக் காட்டி ஒட்டுவதைப்போன்று பிராவிடென்டில் ஃபண்டில் இருக்கிறது என்று சொல்வதால் பயனில்லை. அது அவர்கள் கைக்கு உடனடியாகப் போய்ச் சேர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1973 பிப்ரவரி 28] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

அடுத்து தொழில் வளர்ச்சியைப்பற்றிப் பார்த்தோமானால். இந்த மாநிலத்திலே இந்த அரசு வந்ததற்குப்பிறகு என்ன தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று ஆராய்ந்து பார்த்தால் ஒன்றும் காண முடியவில்லை. மத்திய அரசு அனுமதி வழங்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு கோடி ரூபாய் வரையில் மூலதனம் போட்டுச் செய்வதற்கு மத்திய சர்க்காரின் அனுமதி தேவையில்லை. அதையும் இந்த அரசு செய்யவில்லை. அப்படிப்பட்ட தொழில்களை ஏன் துவங்காமல் இருக்கிறது என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னொன்று. விவசாயிகள்மீது ஒரு குற்றம் சுமத்தப்பட்டுள்ளது. விவசாயத்திற்காக மின் இணைப்பு கொடுத்ததில் 14 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் அடைகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். விவசாயிகள்தான் உணவு உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அதை நிச்சயமாகச் செய்யலாம். ஆனால் அலுமினியம் தொழில், வைரம் உற்பத்தி செய்யும் தொழில் போன்றவற்றில் சலுகைக் கட்டணம் வாங்குகிறார்கள். அப்படியிருக்க இந்த விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பதில் மட்டும் ஏன் இவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை.

அடுத்து ஒன்றை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். கல்விக் கூடங்களை நிறைய திறந்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் எத்தனை கல்லூரிகள் திறந்து நடந்து கொண்டிருக்கின்றன என்று சொல்லவில்லை. பல கல்லூரிகளில் விவகாரம் இருக்கிறது, ஏனென்றால் மாணவர்களுக்கும் பல கோரிக்கைகள் இருக்கின்றன. அந்தக் கோரிக்கைகளை உடனடியாகத் தீர்க்க அரசு முன் வராததால், அதிலே கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு பார்ப்பதாலே, ஆங்காங்கு விவகாரங்கள் இருந்து கல்லூரிகள் திறக்கப்படாமல் மாதக்கணக்கில், வாரக்கணக்கில் மூடிக்கிடக்கின்றன. இன்றைக்கு பாஸிடெக்னிக்ஸ்கள் முழுதும் வேலைநிறுத்தம் நடைபெற்று இரண்டு மூன்று வாரங்களாக மூடிக்கிடக்கின்றன.

பி. பார்மசி மாணவர்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் கடந்த பத்து, பன்னிரண்டு நாட்களாக. . .

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அவர்கள், படித்தவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் அரசாங்கத்தில் வேலை தரவேண்டுமென்ற கொள்கையில் உண்ணாவிரதம் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[1973 பிப்ரவரி 23]

மத்திய சர்க்காராவது வேலை தரத் தயராக இருக்கிறதா என்று அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்ல வேண்டும். ஒவ்வொரு துறையிலும் படித்தவர்களுக்கெல்லாம் வேலை என்ற திட்டத்தில் மாணவர்களைச் சேர்க்கப்படவில்லை. அந்த அடிப்படையில் மாணவர்களைச் சேர்ப்பதாக இருந்தால் அந்த வகுப்புகளைச் சில ஆண்டுகளுக்கு நடத்துவது முடியாது.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : இருக்கின்ற பிரச்சினையை அரசு உடனடியாகக் கவனித்து நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்பதுதான். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க மத்திய அரசு பணம் தருகிறது, உதவி தருகிறது. நீங்கள் அதற்குரிய செயல்களை எல்லாம் திட்டமிட்டுச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உதவித் தலைவர் அவர்களே, ஒன்றை மட்டும் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். இந்த அவை உறுப்பினர் மாண்புமிகு தங்கமணி அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். நான் அதன் மெரிட்சுக்குப் போக விரும்பவில்லை. நான் ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். வன்முறையைத் தூண்டுகின்ற முறையில் யாரும் பேசக் கூடாது என்பது ஜனநாயக மரபு. ஆனால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு மட்டுந்தான் அது பொருந்துமா? ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர், நம்முடைய மேலவையின் உறுப்பினர் முதலமைச்சரை வைத்துக் கொண்டே 'வெட்டுக்கு வெட்டு. குத்துக்குக் குத்து' என்று பேசியிருக்கிறார். எந்தவித நடவடிக்கையையும் இதுவரை காணோம். இன்னும் பலர், ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்கள் திட்டமிட்டு வன்முறையைத் தூண்டுகின்ற முறையில், மோசமான முறையில், சாதிக் குரோதத்தை, இனக் குரோதத்தை, மொழிக் குரோதத்தை உண்டுபண்ணும் வகையில் பேசுகிறார்கள். அதற்கெல்லாம் நடவடிக்கையைக் காணோம். அதற்கெல்லாம் எந்த 'ஸ்டிபி-யும்' வரவில்லை. எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர். பொறுப்பான தலைவர் ஏதோ பேசினார் என்று சொல்லி அவர் மேல் வழக்குத் தொடர்ந்து சட்டசபை துவங்கும் சமயத்தில் கைது செய்திருப்பதைப் பார்க்கும்போது இந்த ஆட்சி உண்மையிலேயே ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாக்கிறதா, இவர்களுடைய அரசு என்ன ஜனநாயகத்தை வளர்க்கும் என்று புரியவில்லை. எதையும் தாங்கும் இதயம்

1973 பிப்ரவரி 28] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் எதிர்க்கட்சியினரின் கண்டனத்தை இவர்களால் தாங்கிக் கொள்ள முடியாது ஜனநாயகத்தைக் கொலை செய்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு இனிமேல் எதையும் தாங்கும் முதுகு வேண்டுமென்று சொல்லுவது போல்தான் அவர்களுடைய நடைமுறை இருக்கிறது.

இந்த நிலையில் இந்த பட்ஜெட்டை எந்த வகையிலும் பாராட்ட முடியாது, வரவேற்க முடியாது, சோஷலிசத் திட்டம் இல்லை; இந்தக் கட்சி என்றைக்கும் ஜனநாயக கட்சியாக இருக்கும் என்று நினைத்து மக்களை மறந்து போய் பட்ஜெட் என்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: 'இதை எந்த வகையிலும் வரவேற்க முடியவில்லை' என்று முடித்தார்கள். அலுமினியம் தொழிற்சாலையை தேசிய மயமாக்கியதை வரவேற்றதாகத் தமது பேச்சின்போது சொன்னார்கள். ஆகவே, அதை மட்டும் ஏற்றுக் கொண்டார், மற்றவற்றை தான் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்று எடுத்துக் கொள்ளலாம் அல்லவா?

திரு. ப. முத்துசாமி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் பட்ஜெட்டை வரவேற்று கருத்துக்கள் கூற விரும்புகிறேன். துவக்கத்திலே முதல்வர் அவர்கள் வள்ளுவருடைய குறளை மேற்கொள்கக் காட்டி இறுதியிலும் குறளை மேற்கொள்கக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

இடுக்கண் வருங்கால் நஞ்சு-அதனை

அடுத்து ரவ தல்தொப்ப தில்

என்ற குறளை அவர்கள் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டதற்கு முக்கியமான காரணம் இன்றைக்கு இந்த அரசு பல நல்ல காரியங்களை, சோஷலிசத் திட்டங்களை மேற்கொள்வதற்கான காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருந்தாலும் கூட, எதிர் வரிசையில் இருப்பவர்கள். எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் இந்த அரசுக்குக் கொடுத்திருக்கிற இடையூறுகள், அவதூறுகள், அபாண்டச் சொற்கள் ஆகியவற்றுக்கு மத்தியிலும் இப்படிப்பட்ட நல்ல காரியங்களை இந்த அரசு செய்து வருகிறது என்பதை எடுத்துக் கூறும் வகையில் தான் அந்தக் குறளைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. ப. முத்துசாமி] [1973 பிப்ரவரி 28]

கடந்த இரண்டு மூன்று மாதங்களாக இந்த அரசின் மீது கூறப்படுகின்ற அபாண்டங்கள், இந்த அரசின்மீது வேண்டுமென்றே கற்பிக்கப்பட்ட புகார்ப் பட்டியல்கள் இவைகளுக்கு மத்தியில் இந்த அரசு எந்தக் காலத்திலும் ஏழைகளுக்கு, சாதாரண நடுத்தர மக்களுக்கு தேர்தல் காலத்தில் கொடுத்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றத் தவறியதில்லை என்பது இங்கு வீற்றிருக்கும் அவ்வளவு பேருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். இன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு சோஷலிசத் திட்டங்களை, தேர்தல் காலத்தில் மக்கள் மத்தியில் வாக்குறுதியாக வைத்தார்களே, அப்படிப்பட்ட காரியங்களை, பஞ்சத் துயர்தணிப்புப் பிரச்சினையானாலும், குடிசை மாற்றும் வாரியம் மூலம் ஏழைகளுக்கு வீடு கட்டும் திட்டமானாலும் சரி, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டமானாலும் சரி, எந்தத் திட்டமாக இருந்தாலும் அது ஏழைகளுக்கு, சமுதாயத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட நிலையில் இருக்கும் மக்களுக்கு, கிராமப்புறங்களில் இருக்கும் ஏழை மக்களுக்கு நன்மை பயக்கக்கூடிய திட்டங்களாக இருக்க வேண்டுமென்ற முறையில் திட்டங்களை அமைத்து நிறைவேற்றி வருவதை நடுநிலையோடு பார்க்கிறவர்கள் நிச்சயமாக வரவேற்பார்கள், பாராட்டுவார்கள்.

இந்த பட்ஜெட்டிலே நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் பல நல்ல காரியங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாகவும், சிறப்பாகவும் சொல்ல வேண்டுமென்றால் வரி இல்லாமல் நல்ல திட்டங்களை அறிவித்திருப்பதை நாட்டில் இருக்கும் சாதாரண மக்கள் வரவேற்பார்கள். நடுநிலைமையில் இருப்பவர்கள் வரவேற்பார்கள். நடுநிலையில் பத்திரிகைகளை நடத்துகிறவர்கள் கோடிட்டுக் காட்டி வரவேற்றிருக்கிறார்கள்.

இன்றைக்கு மத்திய அரசு பட்ஜெட் வருகிறது. எந்தப் பொருள்களைப் பதுக்கி வைக்கலாம், எவ்வளவு காலத்திற்குப் பதுக்கி வைப்பது, எப்படி லாபம் கிடைக்கும் என்ற முறையில் கள்ள லாபம் அடிக்கக்கூடியவர்கள் பதுக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சிகரெட் விலையை ஏற்றுகிறார்கள். சீனி விலையை ஏற்றுகிறார்கள், சீமை எண்ணெய், பெட்ரோல் போன்ற பொருள்கள் கிராமப் புறங்களில் கிடைப்பதே இல்லை. அந்த அளவுக்குப் பதுக்கி வைக்கிறார்கள். வரி விதிப்பின் மூலம்

1973 பிப்ரவரி 28] [திரு. ப. முத்துசாமி]

கிடைக்கும் லாபத்தைப் பங்கிட்டுக் கொள்ள கள்ள மார்க்கட் செய்து பிழைக்கின்றவர்கள் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் மாநில அரசு பட்ஜெட்டில் எந்தவித வரி விதிப்பும் இல்லையென்றால் இதை சாதாரண மக்கள் வரவேற்காமல் இருக்க முடியாது.

முக்கியமான பிரச்சினை, இந்த நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொருவரும் அக்கறை கொண்டிருக்கும் பிரச்சினை மின்சாரப் பிரச்சினையாகும். இந்த நிலை எதிர்பாராமல் ஏற்பட்டுவிட்ட ஒன்றாகும். இதன் மூலம் நாட்டுப் பொருளாதாரம், தொழில் பாதிக்கப்பட்டதான் செய்கிறது. விலைவாசிகள் ஏனும் அளவுக்குப் பதுக்கல்காரர்கள் இதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் இது இந்த அரசின் கவனக் குறைவால் ஏற்பட்டதா? இந்த அரசால் உருவான பிரச்சினை என்று கற்பனை செய்து கொண்டு பேசுவதை நிச்சயமாக ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. நம்முடைய அரசு 1967-க்குப் பின்னால் 500 மெகாவாட் மின்சாரத்தை அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்திருக்கிறது. பல திட்டங்களை நாம் போட்டும் மத்திய அரசு அனுமதி கிட்டவில்லை. இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் மின்சாரத் தட்டுப்பாட்டுக்கு முக்கியமான காரணம் அதிகமான திட்டங்கள் ஜல மின்சாரத் திட்டங்களாக அமைந்து அங்கு மழை பெய்யாததுதான். குந்தா போன்ற பகுதிகளில் இருந்து எதிர்பார்த்த அளவு மின்சாரம் இந்த ஆண்டு பெறமுடியவில்லை. அதன் அடிப்படையில் வளர்ச்சியை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும் காரணத்தால் இன்றைக்குப் டருவ மழை பெய்யாத நிலையில் இப்படிப்பட்ட ஆபத்தை நாம் சந்திக்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். அனு மின் நிலையத்திற்கும், அனல் மின் நிலையத்திற்கும் நாம் கொடுத்திருக்கும் திட்டங்களுக்கு மத்திய அரசு உடனடியாக அனுமதி தரவேண்டுமென்று முதலமைச்சர் அவர்கள் பட்ஜெட் உரையில் குறிப்பிட்டிருப்பதை நாட்டு மக்கள் வரவேற்க வேண்டும்.

கிராமப் புறத்தில் விவசாயிகளுடைய பயிர்கள் பாதிக்கப்படும் நிலைமையில் இருந்தாலும் கூட, இதை அரசியல் பிரச்சினையாகக் காமல் நாட்டின் பொதுப் பிரச்சினையாகக் கருதி எந்தத் தொழிலுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டுமென்று பார்த்து ஆராய்ந்து விவசாயத்திற்கு முதலிடம் மின்சாரம் கொடுப்பதில்

[திரு. ப. முத்துசாமி] [1973 பிப்ரவரி 23]

தரவேண்டுமென்று முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். வேறு எந்தத் தொழில் பாதித்தாலும் விவசாயம் பாதிக்கக்கூடாது, விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டு உணவு உற்பத்தி குறைந்தால் பிறகு அதைச் சரிக்கட்டுவது கடினம் என்ற முறையில் குறைந்த பட்சம் விவசாயத்திற்கு ஒரு நாளைக்கு நான்கு மணி நேரம் மின்சாரம் தரவேண்டுமென்று அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது. இதிலே ஒரு சிக்கல் இருக்கிறது. நான்கு மணி நேரம் மின்சாரம் கொடுத்தாலும் நீண்ட தூரத்திற்கு மின்சாரத்தைக் கொண்டு செல்லுகின்ற டிரான்ஸ்பார்மரில் ஓவர்லோடு அதிகமாகிவிடுகிறது. நான்கு மணி நேரமே மின்சாரம் கொடுக்கின்ற நிலையில் விவசாயிகள் அனைவரும் ஒரே நேரத்தில் மோட்டார்களைப் போடும் போது 100 ஹார்ஸ் பவர் தாங்கக்கூடிய டிரான்ஸ்பார்மர் இருக்கும் போது 120 ஹார்ஸ் பவர், 150 ஹார்ஸ் பவர் என்று மின்சாரம் செல்லும்போது டிரான்ஸ்பார்மர் எரிந்துவிடுகின்ற சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. இந்தக் குறையை நீக்க சரியானபடி டிரான்ஸ்பார்மரை அமைக்க வேண்டும்.

என்னுடைய தொகுதியில் அரசுக்குரிச்சியில் பள்ளப்பட்டிக்கு மின்சாரம் கொடுக்கிறார்கள். இப்படி டிரான்ஸ்பார்மர் எரிந்து விடுவதன் காரணமாக விவசாயிகள் பெரும் தொல்லைக்கு ஆளாகிறார்கள்.

ஒரு பகுதியில் இருப்பவர்களுக்கு இந்தக் குறையை நீக்க அண்மையில் ஒரு பவர் டிரான்ஸ்பார்மர் வைத்து அந்தக் குறையை நீக்கி இருக்கிறார்கள். அதற்காக என் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதை நான் விளக்கிக் கூற காரணம் இன்று நம் மத்தியிலுள்ள முக்கியமான பிரச்சினை மின்சாரப் பிரச்சனையாகும். இன்று இது ஒரு கட்சிப் பிரச்சனையாகி கிராம மக்களை அரசுக்கு எதிராகத் தூண்டிவிடுகிற அளவிற்கு யார் ஏவி விட்டாலும் இது எதிர்பாராமல் ஏற்பட்ட, இயற்கையின் விளைவாக ஏற்பட்ட ஒரு பிரச்சினை என்பதை கிராம மக்கள் உணர்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இதை அனுதாபத்தோடு கவனித்து விவசாயிகளைப் பாதுகாக்கும் அளவிற்கு மேலும் தொடர்ந்து தக்க முயற்சிகளை அரசு மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1973 பிப்ரவரி 28] [திரு. ப. முத்துசாமி]

அடுத்து, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை. இளைஞர்கள் மத்தியிலுள்ள இந்தப் பிரச்சனையைப் போக்க மத்திய அரசின் உதவி 15 கோடி ரூபாயோடு ஏற்பாடு செய்யப் பட்டுள்ளது. இதை நல்லதொரு சோஷலிஸத் திட்டமாக அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். இந்த பட்ஜட் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இன்னொரு முக்கியமான விஷயம், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் பிரச்சனை. சமுதாயத்தின் அடித்தளத்திலுள்ள ஹரிஜன மக்கள் பலர் இன்று கிராமங்களில் வீடு இல்லாது கஷ்டப்படுவதை எல்லா உறுப்பினர்களும் உணர்வார்கள். அவர்களுக்குத் தொழில் இல்லாவிட்டாலும் குந்த வீடு இல்லாத நிலையைப் போக்க வருடத்திற்கு 10,000 வீடுகள் என்றிருப்பது போதாது என்ற நிலையில் பத்தாயிரம் என்பதை இன்னும் அதிகமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நல்ல சோஷலிஸத் திட்டங்களை உருவாக்கும் வகையில் ஒவ்வொரு அம்சமும் இதில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. வரண்ட பகுதிகளில் இப்படிப்பட்ட காரியங்களை அதிகமாகச் செய்யவேண்டும். குறிப்பாக பாண்டிச்சேம் போடும்போது, சிலவிடங்களில் அன்-எக்கனாமிக்ஸாக இருப்பதால் அங்கு அவைகளைச் செயலாற்ற பல சிரமங்கள் உள்ளன. இருப்பினும் வறண்ட பகுதிகளுக்கு முன் உரிமை கொடுத்து, பாயாரிட்டி கொடுத்து இருக்கின்ற கண்டிஷன்ஸ்யை நீக்கி சிறு குட்டை திட்டங்களை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் இதுவரை புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்த வறண்ட பகுதிகளைச் சீர்படுத்த முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : பேரெழுமிக்க துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வெகுவாக நான் வரவேற்கிறேன். காரணம், நம்முடைய நாட்டிலே மற்ற மாநிலங்களை விட ஒரு சோஷலிஸ சமதர்ம சமுதாயத்தை அமைப்பதில் நமது அரசு பல மைல் கற்களைத் தாண்டியுள்ளது. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையும் அம்மாதிரி மேலும் பல மைல் கற்களைத் தாண்டக்கூடிய அளவில் அமைந்துள்ளது என்ற வகையில் இதை ஆதரிக்கிறேன், வரவேற்கிறேன்.

[1973 பிப்ரவரி 28]

அதே நேரத்தில், இரண்டு நிதிநிலை அறிக்கைகள் அளித்த போதிலும் என் தொகுதிக்கு ஒரு திட்டமும் கிடைக்காது ஏமாற்றம் அடைந்த நான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலாவது என் தொகுதிக்கு சில நல்ல பணிகள் செய்யப்பட்டிருக்கும் என்ற ஆவலோடு அதை உற்று நோக்கினேன். மீண்டும் ஏமாற்றம்தான் என்னை கவ்விக்கொண்டது. கடந்த இருபத்தைந்தாண்டுகளாக என்தொகுதியில் போற்றுதற்குரிய ஒரு திட்டமும் நிறைவேற்றப் படவில்லை. காங்கிரஸ் ஆட்சியில்தான் என் தொகுதி மக்களுக்கு அநீதி இழைக்கப்பட்டது என்றால் நம்முடைய அரசு இருக்கும் போதாவது நிச்சயமாக எங்களுக்கு ஒரு பரிகாரம் கிடைக்கும், என் தொகுதியில் நல்ல பல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படும் என்ற ஆசையோடு இருந்தேன். ஆனால் தூதருஷ்டவசமாக இந்த மூன்றாவது நிதிநிலை அறிக்கையிலும் கூட என் தொகுதிக்கு ஒரு திட்டமும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. ஒரு சிறிய பாலம்கூட இல்லை. ராஜபுரம் அரவாக்குறிச்சிக்கு இடையில் ஆறு லட்சம் ரூபாய் செலவில் ஒரு பாலம்கூட இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் இருக்கிறதா என்பது சந்தேகமே. இன்னொன்று நொய்யலாற்றுத் திட்டம். என்தொகுதியில் பத்தாயிரம் ஏக்கருக்கு பாசனவசதி கிடைக்கும் ஒரு கோடி ரூபாய் செலவில் இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாகப் புறக் கணிக்கப்பட்டு வந்த பகுதிக்கு இதைக்கூட இந்த அரசு உரிய காலத்தில் செய்யவில்லை என்று சொன்னால் என் போன்ற சட்ட மன்ற உறுப்பினரின் நிலை மிக எக்ச்சக்கமாக ஆகிவிடுகிறது. என் தொகுதி மக்களைச் சந்திக்க முடியாத நிலையில் நான் ஒளிந்து கொண்டிருக்கிறேன் என்ற உண்மையை இங்கு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனெனில் மிக வறட்சியான பகுதி எங்கள் பகுதி. மனிதர்களில் உயர்ந்தவன், தாழ்ந்தவன் என்றிருப்பதைப்போல் முன்னேற்றம் அடைந்த பகுதிகள், பிற்பட்ட பகுதிகள் என்று இரண்டு இருக்கின்றன. அந்த முறையில் அரவக்குறிச்சி தொகுதி எல்லா வகைகளிலும் பிற்போக்கான பகுதியாகும். ஒரு நூற்பாலை தனியாக குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய எந்த ஒரு திட்டமும் அந்தப் பகுதியில் இருப்பதைத்தாண்டுகளாக நிறைவேற்றப்படவில்லை. எனவே நிச்சயமாக என் தொகுதிக்கு மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஓரளவிற்கு நிதி ஒதுக்கித் தரவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1973 பிப்ரவரி 28] [திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

இரண்டாவதாக, புதுக்கோட்டை மாவட்டம் அமைப்பதுபற்றி என் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்காக அரசுக்கு என் பாராட்டுதல்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். புதுக்கோட்டை மாவட்டம் அமைப்பதில் ரெவன்யூ, சௌகரியங்களுக்காக மட்டும் அமைக்காது புதுக்கோட்டையைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகள் எப்படி பிற்பட்ட பகுதிகளாக இருக்கின்றனவோ அதே போல் அந்த மாவட்டத்திலுள்ள அத்தனை பிற்போக்குப் பகுதிகளையும் ஒன்று திரட்டி எப்படித் தர்மபுரி, ராமநாதபுரம் மாவட்டங்கள் பிற்போக்கான மாவட்டங்கள் என்று அறிவிக்கப்பட்டு மத்திய அரசின் உதவிபெற்று முன்னேற்றம் காண்கிறதோ அதேமுறையில் புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தையும் ஒரு பிற்போக்கடைந்த மாவட்டம் என்ற முறையில் அதை பாக்வேர்ட் டிஸ்ட்ரிக்ட் என்று அறிவித்து தக்க முறையில்.....

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : கனூர் வட்டத்தைப் புதுக்கோட்டையோடு சேர்த்துக்கொள்ள விரும்புகிறீர்களா?

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : இதுகுறித்து என் தொகுதி மக்களுடன் கலந்தாலோசிக்க சந்தர்ப்பம் ஏற்படவில்லை. என் சொந்த அபிப்பிராயம் புதுக்கோட்டை மாவட்டம் ஒரு பிற்பட்ட மாவட்டம் என்று அறிவித்து விசேஷ கவனத்துடன் அது அபிவிருத்தி செய்யப்படும் என்றிருந்தால் நிச்சயமாக என் தொகுதி மக்கள் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் நான் அதை ஆதரிப்பேன். எப்படியாவது என் தொகுதி மக்கள் முன்னேற்றம் காணவேண்டும். மற்றவர்கள் அடைந்துள்ள முன்னேற்றத்தை என் தொகுதி மக்களும் அடையவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, பவர் கட் பற்றி இங்கு பேசப்பட்டது. எனக்கு ஒரு குறை. என் தொகுதியில் என்ன நடந்தது? விவசாயிகளுக்கு நடு இரவில் மின்சாரம் சப்ளை செய்யப்பட்டது நான்கு மணி நேரத்திற்கு. பத்து, பன்னிரெண்டாயிரம் மக்கள் தொகை கொண்ட எங்கள் ஊருக்கு வீடுகளுக்கு காலை ஆறு மணியிலிருந்து 10 மணி வரையில் மின்சாரம் வழங்கப்பட்டது. இது ஒரு விசித்திரமான காரியம். விவசாயிகளுக்கு காலை வேளையில் மின்சாரம் கொடுப்பது வசதியாயிருக்கும். ஊரில் உள்ளவர்களுக்கு இரவில் மின்சாரம் கொடுப்பது வசதியாக இருக்கும். எனவே, அதிகாரி

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்] [1973 பிப்ரவரி 28]

களைச் சந்தித்து ஒரு முன்னேற்றம் காண முடிந்தது. கூடிய வரையில் வீட்டுவசதிக்காக அதிகப்படியாக மின்சாரம் வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கைத்தறித் துணி, மில் துணி இவற்றின் விலைகள் ஏறி மின் வெட்டு போன பிறகு விலைக்குறைவு ஏற்படும். அப்போது கைத் தறி நெசவாளர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். எனவே இப்போதே நிலைமையைச் சமாளிக்க நூல் விலை ஏற்றம், இறக்கம் இவற்றைத் தடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். கைத்தறியாளர்களுக்குப் போதுமான அளவிற்கு நூல் கிடைக்காமல் அவதிப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு நூல் கிடைக்கும்படியான ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும்.

வீட்டுவசதி திட்டத்தில் ஹரிஜன மக்களுக்கு ஆண்டுக்கு பத்தாயிரம் வீடுகள் என்ற அளவிற்கு நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. 80,000 வீடுகளில் 10,000 வீடுகளுக்காவது ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருப்பது பற்றி சந்தோஷப்படுகிறேன். அதே சமயத்தில் ஹரிஜனங்களைப் போல் பின்தங்கிய மக்கள் இருக்கிறார்கள் எனைய சமுதாயத்தினரிடையேயும். நாளுக்குநாள் மக்கள் தொகை பெருகி வருவதால் வீட்டு வசதிக் குறைவால் பலர் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எனவே பின்தங்கிய மக்களும் வசதி பெறக் கூடிய விதத்தில் அவர்களுக்கு வீட்டுவசதி செய்துதரப்பட வேண்டும். இப்போது அலாமினியம் தொழிற்சாலையையும், எலெக்ட்ரிஸிட்டி கார்ப்பரேஷனையும் அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருப்பது வரவேற்கத் தக்கவையாகும்.

ஆனால் இவற்றைவிட முக்கியமாகச் செய்யவேண்டியது சர்க்கரை ஆலைகளை அரசு மேற்கொள்வதாகும். இன்று காலையில் கூட கேள்வி நேரத்தின்போது, ஒவ்வொரு ஆலையும் ஒரு கோடிக்கு மேல் லாபம் சம்பாதித்ததாக சொல்லப்பட்டது. இப்படி அதிக லாபத்தைப் பெறுபவர்கள் கொள்ளை லாபம் அடைந்து மக்களுக்கு உரிய வகையில் விநியோகிக்காமல் இடைஞ்சல் செய்யும் ஒரு தொழிலை உடனடியாக அது எத்துணை சிரமங்களுடையதாக இருந்தாலும் சரி அதை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1973 பிப்ரவரி 28] [திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

என் தொகுதியில் பரமத்தியில் ஒரு மருத்துவமனை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நீண்ட நாட்களாகக் கேட்டுக்கொண்டு வருகிறோம். என் தொகுதி பிற்போக்கான தொகுதி. எனவே அங்குள்ள மக்கள் வசதியற்றவர்கள். அவர்கள் அதிக தூரம் சென்று மருத்துவ வசதி பெறமுடியாத நிலையில் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எனவே பரமத்தியில் ஒரு மருத்துவமனை ஏற்படுத்தித் தரும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பள்ளப்பட்டியில் உள்ள மருத்துவமனையை அரசு ஏற்றுக் கொண்டதிலிருந்து நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. அதற்கு சுற்றுச் சுவர்கள் இல்லை, படுக்கை வசதிகள் போதுமானதாக இல்லை, எக்ஸ்-ரே யூனிட் இல்லை, கிளினிக் வசதி இல்லை இதுபற்றிப் பல முறை இங்கு சொல்லியிருக்கிறேன். அவற்றை நிச்சயமாக வழங்குவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது. வாணியம் பாடியில் உள்ள முனிசிப்பாலிட்டிக்குச் சொந்தமான ஆஸ்பத்திரியை அரசு எடுத்துக்கொண்டதற்காக எங்கள் கட்சி சார்பாக, என் நண்பர்கள் சார்பாக வரவேற்கிறேன்.

இன்னொன்றும் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உயர்நீதி மன்றத்தில் முன்பெல்லாம் ஒன்பது ஜட்ஜ்கள் இருந்தார்கள். அவர்களில் ஒரு முஸ்லிம் இருப்பது வழக்கம். இப்போது 17, 18 ஜட்ஜ்கள் என்ற அளவிற்கு எண்ணிக்கை உயர்ந்துவிட்டது. எனவே முஸ்லிம் சமுதாயத்திற்கு இன்னொரு ஜட்ஜ் ஏன் கொடுத்து விடக் கூடாது. அப்போது முஸ்லிம் சமுதாயத்தின் நம்பிக்கையை மேலும் பெற முடியும்.

வேகு நீண்டநாட்களாகவே உருது முஸ்லிம்களின் குறை இருக்கிறது. கனம் முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் பல முறை எடுத்துச் சொல்லி விட்டோம். உருது பேசும் சமுதாய மக்கள் மிகவும் பின்தங்கிய மக்களாக இருக்கிறார்கள். எந்த விதமான முன்னேற்றமும் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட உருது மொழி பேசும் முஸ்லிம் மக்களை பின்தங்கிய மக்களாக அறிவிப்பது சோசலிச சமுதாயம் அமைப்பதற்கு வழி வகுக்குமே, ஏன் அதை நீங்கள் செய்து தரக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முஸ்லிம்கள் வேகு நாட்களாகப் போராடிக்

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்] [1973 பிப்ரவரி 28]

கொண்டிருக்கும் இந்தக் கோரிக்கையை அரசு ஏற்றுக்கொண்டு, அதை முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தக் கூட்டத் தொடரிலேயே அறிவிக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, எங்களுடைய சொந்த விஷயம். மற்ற மாநிலங்களில் கேரளாவில், உ.பி.யில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ரயில்வே பாஸ் உண்டு. இப்போது எல்லாம் அரசியல் மிகவும் குடு பிடித்து விட்டது. ஒரு தொகுதி உறுப்பினர் தன்னுடைய தொகுதியில் மாத்திரம் சுற்றினால் போதாது. மாநிலம் பூராவும் சுற்ற வேண்டியிருக்கிறது. அரசியல் பிரசாரம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நல்ல கார வைத்து இருக்கிறார்கள். அந்தக் குறை அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவ்வளவு சிறப்பாக அமையவில்லை.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தவறான தகவலை யாரோ தந்து இருக்கிறார்கள். என்னுடைய சொத்து விவரக் கணக்கிலேயே நான் சொல்லியிருக்கிறேன். அது என்னுடைய கம்பெனி கார். நான் ஏதோ எம்.எல்.ஏ. ஆகிவிட்டேனே என்பதற்காக விட்டு வைத்து இருக்கிறார்கள். கேரளா தமிழ்நாட்டை விட சிறிய மாநிலம். அங்கே கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை இங்கே இருக்கிறவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு ஆலைகூடக் கிடையாது. அங்கே வெங்கல்கல் கிடைக்கும். அதைப் பயன்படுத்தி ஒரு கண்ணாடித் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டு, என்னுடைய தொகுதிக்குத் தனி கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கோரி, முடித்துக்கொள்கிறேன். நன்றி.

* திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது—இந்த 34 பக்கங்களையும் படித்துப் பார்த்தேன்—மக்களை மயக்கும் மாயாஜால வார்த்தைகள் நிறைந்து இருக்கிறதே தவிர இன்றைக்கு நம்முன்னால் உள்ள பிரச்சனைகளுக்கு ஏதேனும் தீர்வு சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் ஒன்றுமே இல்லை என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது.

1973 பிப்ரவரி 28] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

எதற்கு எடுத்தாலும், அதற்கு மத்திய அரசு பொறுப்பு என்று மத்திய சர்க்காரைக் குறைக்கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இந்த மாநில அரசு தனக்குள்ள அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி அந்தப் பிரச்சனைகள் தீர்வதற்கு என்ன முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது, அந்தப் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதில் எந்த அளவுக்கு முன்னேறியிருக்கிறது என்பதை இந்த அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கவேண்டும். சமதர்ம மனம் கமழும் சமுதாயத்தை அமைத்திடும் வகையில் இது தீட்டப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

ஒரு பிரச்சனையை எடுத்துக்கொள்வோம். உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். குத்தகைக்கு உழுது பாடுபட்டுவரும் உழவர்களுக்குத் தாங்கள் உழும் நிலங்களை நில உடைமையாளர்களிடமிருந்து விலைக்கு வாங்கிச் சொந்தமாக்கிக் கொள்ள உரிமை தரும் சட்டம் கொண்டு வரப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக ஏழை விவசாயக் குத்தகை தாரர்களுக்குத் தேவைப்படும் நிதி உதவி அளிக்க, குத்தகைதாரர் நிதி உதவிக்கழகம் ஒன்று அமைக்கப்படும் என்றும் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அது எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றப்படும் என்பதைப் பின்னர்தான் பார்க்க முடியும். 1972 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 1-ம் தேதி முதல் அரசாங்கப் பொறுப்பில் எல்லா நிலங்களையும் சாகுபடியாளர்களுக்கு சொந்தமாகக் கொடுப்பது என்ற மசோதாவைக் கோளாவில் கொண்டுவந்து சட்டமாக்கப் பட்டுள்ளது. இங்கேயிருக்கும் மாநில அரசாங்கத்திற்குள்ள அதிகாரத்தைப்போல்தான் அவர்களுக்கும் அதிகாரம். அந்த அதிகாரத்தை வைத்துதான் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். யாராக இருந்தாலும் சரி அரசாங்கத்திற்கு நடப்பு குத்தகையில் 50 சதவிகிதம் 12-16 ஆண்டுகளுக்குக் கட்ட வேண்டும். அதற்குப் பிறகு அவர்களுக்கு அந்த நிலம் பட்டா செப்து கொடுக்கப்படும் என்று கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் இங்கே பணம் கொடுத்து அதை விலைக்கு வாங்கிக்கொடுப்பது என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. அது எந்த அளவுக்கு நடைமுறையில் வரும் என்று பின்னர்தான் பார்க்கவேண்டும்.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1973 டிப்ரவரி 28]

இன்னும் ஒன்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பெரிய அறிவிப்பாகக் கூட கூறப்பட்டது. 80,000 வீட்டு மனைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன இது வரையில். ஆனால் வீடுகள் இன்னும் கட்டப்படவில்லை. எத்தனை பேருக்குக் கொடுத்தாலும், அவர்கள் வீடு கட்டிக்கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஹரிஜன தொழிலாளிகள் எப்படி வீடு கட்டிக்கொள்ள முடியும்? அவர்களுக்கு உதவும் வகையில் 10,000 வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கோளாளில் 1 லட்சம் வீடுகள் கட்டப்படுவதற்கான ஒரு திட்டம் தீட்டப்பட்டு, ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலும் 100 வீடுகள் கட்டுவது என்று 1,000 பஞ்சாயத்துகளில் அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட இருக்கிறது. பல வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டு விட்டன. இப்படி நாம் 10,000 வீடுகள் தான் கட்ட முடியும் என்றால் 100 ஆண்டுகள் 200 ஆண்டுகள் ஆகும் எல்லோருக்கும் வீடுகள் கட்டித்தருவதற்கு. ஆகவே, ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் வீடு கட்டித்தர திட்டம் வகுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஹரிஜன மக்கள் குடியிருப்பதற்கு வசதியில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுப்பதற்கு 5-10 ஆண்டு காலத் திட்டம் ஒன்றை வகுக்க வேண்டும்.

அதே மாதிரி சமூகம் சமுதாயம் அமைப்பது என்று சொன்னால், எத்தனை முதலாளிகள் பெரிய பணக்காரர்களாகியிருக்கிறார்கள்? எத்தனை ஏழைத் தொழிலாளிகள் உயர்ந்திருக்கிறார்கள்? ஏழைத் தொழிலாளர்கள் விலைவாசி உயர்வால் இருப்பதையும் இழந்து பிச்சைக்காரர்களாக இன்றைக்கு மாறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் பார்க்கிறபோது, நாம் போடுகிற திட்டங்கள் அந்த மாதிரி மக்களை முன்னேற்றும் நிலையில் அமைந்திருக்கின்றனவா என்பதையும், உண்மையில் அந்தப் பிரச்சனை தீர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் நெல் நியாயமான விலைக்கு வாங்கவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. வெளியே ஒன்றுக்கு நான்காக விற்கிறது. 1 கிலோ 50 பைசாவிற்கு வாங்கப்படுகிறது. குவிண்டால் ரூ. 100-க்கு விற்கப்படுகிறது. அதை நியாயமான விலையில் வாங்க வேண்டுமென்பதற்காகப் போராட்டம் கூட நடத்தியிருக்கிறார்கள்.

1973 பிப்ரவரி 28]

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தஞ்சையில் நெல் எந்த இடத்தில் விற்க முடியாமல் இருக்கிறது? தினமும் அது பற்றி நாங்கள் விசாரித்துக் கொண்டதான் இருக்கிறோம். நியாயமான விலைக்குத்தான் வாங்கப்படுகிறது. நியாயமான விலைக்குக் குறைந்து நெல் விற்பதும் இல்லை, வாங்குவதும் இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : நான் தஞ்சைக்குச் சென்று இருந்தேன். அந்த வட்டாரத்தில் அரசாங்க கொள்முதலுக்காக ஏற்பாடு செய்திருப்பவர்கள் குறைந்த விலைக்குக் கேட்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அது மட்டுமல்ல, நெல்லை சர்க்காருக்கு அளக்க முடியவில்லை என்றும் சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : எந்த இடத்தில் யார் சொன்னார்கள்? இப்படி மொத்தமாகப் பேசக் கூடாது. 122 இடங்களில் கொள்முதல் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அது தவிர 4 மொபைல் கொள்முதல் ஸ்டேஷன் வைத்து இருக்கிறோம். அப்படியிருக்கிறபோது, எந்த இடத்தில் எந்த அதிகாரி நெல் வாங்க முடியாது என்று சொன்னார்கள், யார் கொண்டு போய்க் கொடுத்தது என்று சொன்னால் நல்லது. இப்படி குத்துமதிப்பாகச் சொல்வது நியாயமல்ல.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, அமைச்சரின் விளக்கத்திற்கு நன்றி. விவரங்களை அமைச்சரிடத்தில் தருகிறேன். நான் சென்று இருந்த நேரத்தில் சொல்லப்பட்டது. 50 ரூபாய்க்கு விற்கிறது என்று சொன்னார்கள். யார் கேட்டார்கள், யாருக்கு விற்கிறார்கள் என்ற விவரத்தைத் தரத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆதாரத்தோடு தருகிறேன். இன்றைக்கு உற்பத்தியாகும் எல்லாப் பொருள்களையும் வெளியே போகவிடாமல் அரசே கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னபோது, கோதுமையை மட்டுமல்ல, நெல் கொள்முதல் செய்யக்கூடாது என்று சொன்னதாகத் தெரிகிறது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : நான் சொன்ன விவரங்களைத் தவறாக எடுத்துக்கொண்டு பேசுகிறார்கள். மொத்த வியாபாரிகள் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டபோது அவர்கள்

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1973 பிப்ரவரி 28]

கேட்டார்கள் ; அப்போது அரசு எடுத்த முடிவைச் சொன்னேன். தமிழக அரசு கொள்முதல் செய்வதில் பின் வாங்கியது இல்லை. இன்னும் சொல்லப் போனால் கொள்முதல் விரிவுபடுத்தப் பட்டிருக்கிறது. உற்பத்தியாகவிட்ட பொருள் தமிழ்நாட்டில் விலை போகாமல் எங்கேயிருக்கிறது என்பதைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர் சொல்வார்களேயானால், எந்த விவசாயி அந்த நிலையில் இருக்கிறார் என்று தகவல் தந்தால், அதை விட வெல்லமான செய்தி வேறு என்ன இருக்க முடியும்? இப்போது சொல்லுங்கள். மாலைக்குள் வாங்கி விட்டோம் என்ற செய்தியைத் தருகிறோம். இடத்தை மட்டும் சொல்லுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : அதுமட்டுமல்ல. இன்று விவசாயி களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய நெல்லின் விலை மிகக் குறைவு. கட்டு படியாக்கக்கூடிய விலை கொடுக்கப்படவில்லை. உற்பத்திச் செலவை அடிப்படையாக வைத்துப் பார்த்தால் கூட, ரூ. 15 அதிகமாக வைத்து ஒரு படி அரிசி ரூ. 1½க்கு மேற்படாமல் கொடுக்க முடியும் என்பது கணக்குப் பார்த்தால் தெரியும். இடைத்தட்டில் இருப்ப வர்கள் உற்பத்தி பண்ணுகிறவர்களுக்கும் நியாயமான விலை கிடைக்காமல் வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களுக்கும் நியாயமான விலையில் கிடைக்காமல் கொள்ளை லாபம் அடித்துக்கொண்டு போகிறார்கள். இப்படிச் செய்வது எந்த சமதர்மத்தைக் கடைப் பிடிப்பதாகும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. இன்னும் சொல்லப் போனால் அதிகமாக வருமானம் உள்ளவர்கள் கொள்ளை லாபம் அடித்துக்கொண்டே போகிறார்கள். சாதாரணமாகக் குறைவான வருமானம் வரக்கூடிய மக்கள் இன்னும் அடித்தளத்திலேயே இருந்தால் அது என்ன சமதர்மம்? வசதி உள்ளவர்களுக்கே மேலும் வசதிகளைத் தேடிக் கொடுப்பதும், அவர்களே கொள்ளை லாபம் அடிக்கும் வகையில் நடந்துகொள்வதும் எந்த அளவுக்கு சமதர்மமாகும் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ஏதோ பிரசாரத்திற்குப் பேசுவது போல் பேசுகிறார்கள். வசதி உள்ளவர்களே வசதியைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்கும், கொள்ளை அடிக்கவும் விடப்பட்டிருக் கிறார்கள் என்று பொதுவாக பொதுக்கூட்டத்தில் பேசுவது போல் குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். யாரை இந்த அரசாங்கம் கொள்ளை லாபம் அடிக்க விட்டுவிட்டோம்? எந்த வசதி படைத்தவர்களை

1973 பிப்ரவரி 28]

மேலும் வசதியைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்கு விட்டுவிட்டோம்? அவர்கள் யார் என்று சுட்டிக்காட்டிப் பேசினால் நியாயமாக இருக்கும்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : அமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத் திருகு நன்றி. உரத்தைப்பற்றிச் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : நான் கேட்பது உணவைப் பற்றி. உணவைப்பற்றிப் பேசுங்கள். உணவைப்பற்றி இடைத் தரகர்கள் கொள்ளை லாபம் அடிப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் உடந்தையாக இருக்கிறது என்று குற்றம் சாட்டினீர்கள். நான் கேட்பதெல்லாம்—நாங்கள் யாருக்கு உடந்தையாக இருந்தோம், யாரைக் கொள்ளை லாபம் அடிக்க விட்டோம் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லவேண்டும்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : இங்குள்ள வர்த்தக சூதாடிகளை அரசாங்கம் கட்டுப்படுத்தாமல் விட்டுவிட்டு, அவர்கள் 50 பைசாவுக்கு வாங்கி, இடையில் உள்ள இடைத்தரகர்கள் மேலே 50 பைசா வைத்து ஒரு ரூபாய்க்கு விற்றுக் கொள்ளை லாபம் அடிப்பது தடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : வர்த்தக சூதாடிகள் 50 பைசாவுக்கு வாங்கி ஒரு ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள் என்று சொல்கிறீர்கள். நெல்லைப் பொறுத்த வரையில், தமிழகத்தில் கொள்முதல் செய்வதைப் பெறுத்தவரையில், எங்கே உணவுப் பற்றாக்குறை இருக்கிறதோ, எங்கே விலை உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறதோ, எங்கே மார்க்கெட் விலை அதிகமாக இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் அரசாங்கம் அரிசியைக் கொண்டுபோய் விற்பதற்குக் கடைகள் தயாராக இருக்கின்றன, அரிசி தயாராக இருக்கிறது. பொறுப்புள்ள சட்ட மன்ற உறுப்பினர் தன்னுடைய தொகுதியில் ஒரு இடத்தில் விலை ஏறியிருக்கிறது என்று சொன்னால், முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கோ அல்லது உணவு அமைச்சர் அவர்களுக்கோ தகவல் தந்தால் அங்கே அரசாங்கம் உடனடியாக நியாயவிலைக் கடையைத் திறந்து அரிசியை நியாயமான விலைக்கு விற்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறது. இடையிலே இருப்பவர்கள் கொள்ளை லாபம் அடிப்பதற்கு அரசாங்கம் விட்டுக் கொடுத்துவிட்டது என்று சொல்வது சரியல்ல. நெல் வியாபாரம்

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1973 பிப்ரவரி 28]

செய்பவர்கள் எவ்வளவு நெல் ஸ்டாக் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று நாங்கள் விதிமுறைகள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அதற்கு மேல் பதுக்கல் செய்பவர்கள் யாராக இருந்தாலும், அரசாங்கத்திற்குத் தகவல் தந்தால், நிச்சயமாக அவர்கள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். நான் பல்முறை சொல்லியிருக்கிறேன். எங்கேயாவது நெல், அரிசி, உணவுப் பொருள்களை யாராவது பதுக்கி வைத்திருந்தால், அதைப்பற்றித் தகவல் கொடுப்பவர்களுக்கு, அவர்களைக் கட்டிக் கொடுப்பவர்களுக்குக் கூட சன்மானம் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். அந்த முறையில் அப்படிப்பட்டவர்களைப் பற்றி அரசாங்கத்திற்குத் தகவல் தெரிவிக்கலாம்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது அரிசி கொள்முதல் ரூ. 50 ஒரு குவிண்டால். அப்படியானால் ஒரு கிலோ அரிசி 70 பைசா ஆகிறது. அவர்கள் 70 பைசாவுக்கு வாங்கி, அரசாங்கத்திற்குத் கொடுத்தது போக மீதியை ஒரு கிலோ ரூ. 1½-2க்கு விற்கிறார்கள். ஆகவே, கொள்முதலில் விவசாயிக்குத் கிடைக்கக்கூடிய விலை 1 கிலோ நெல்லுக்கு 50, 60 பைசாவுக்கு மேல் கிடையாது.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : யாரை வைத்து இப்படிச் சொல்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அரிசி விலையைப் பொறுத்தவரையில் இந்த மாநிலத்தில் கூடியவரையில் கட்டுப்படியாக்கக்கூடிய விலையில் தான் விற்கப்படுகிறது. ஏதாகிலும் ஒரு இடத்தில் அரிசி விலை கூடுதலாக விற்கிறது என்று சர்க்காருக்குத் தகவல் வந்தால், நம்முடைய ஸ்டாக்கிலிருந்து அங்கே எடுத்துக் கொண்டுபோய் வைத்து நியாயமான விலைக்கு அரிசியை விற்கிறோம். ஏதோ கொள்ளைக்காரர்களோடு நாம் ஒன்று சேர்ந்து கொண்டு அவர்களுக்கு சாதகம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஒபன் மார்க்கெட்டில் விற்கக் கூடியவர்கள் அப்படி ஒன்றிரண்டு பேர்கள் துளுத்துப்போய் இருக்கலாம். யார் சோஷலிஸ்திட்டத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டியவர்களோ, அவர்களே அந்த சோஷலிஸ்திட்டத்திற்கு எதிரிகளாகிக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால், கொள்ளை லாபம் அடிக்கக்கூடியவர்கள் சில பேர் மிக வேகமாக துளுத்துக் கொண்டு போகலாம். அப்படி ஒன்றிரண்டு பேர் ஏதாகிலும் விடுபட்

1973 பிப்ரவரி 28] [திரு. மன்னை. ப. நாராயணசாமி]

டிருக்கலாம். தயவு செய்து சொல்கிறேன். எங்களுக்கு வேறு வேலையே கிடையாது. கொள்முதலில் மிகவும் கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். இதுவரையில் போட்டாத சில மாவட்டங்களில் கூட இன்றைக்கு கொள்முதல் லெவ் என்று போட்டிருக்கிறோம். அப்படிச் செய்கின்ற இடங்களில் நாங்கள் போட்ட கொள்கையைக் காப்பாற்றுவதற்கு உண்மையாகவே சோஷலிஸ கொள்கைக்கு உண்மையான பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும். இந்த நேரத்தில் இந்த மாநிலத்தில் நடக்கக்கூடிய உண்மையான சோஷலிஸக் கொள்கைகளுக்கே பாதுகாப்பு அளிக்காமல் இருக்கக்கூடிய காரணத்தினால்தான், ஒன்றிரண்டு பேர்கள் துருத்துப் போயிருக்கலாம். அப்படி யானாலும் சில பேர் விட்டுப்போயிருக்கலாம். இப்பொழுது இரண்டு மணி நேரம் காத்திருக்கிறேன். சொல்லுங்கள். எந்தெந்தே கொள்முதல் இல்லை என்று சொல்லுங்கள். 22 மணி நேரத்தில் அங்குள்ள நெல் அத்தனையையும் கொள்முதல் செய்யக்கூடிய அளவுக்கு இந்த இலாக்கா தயாராக இருக்கிறது என்பதையும் நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : நான் ஒரு விளக்கம் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். பத்திரிகைகளில் தவறான செய்திகள் போதக்கூடாது. ரூ. 50 ஒரு மூட்டை, கிலோ 75 பைசா ஆகிறது, வெளியில் கிலோ ரூ. 2 3/4க்கு விற்கிறார்கள் என்கிறார்கள். எந்தக் கணக்கை வைத்து இப்படிச் சொல்கிறீர்கள்? (குறுக்கீடு) கொஞ்சம் பொறுமையாக நான் சொல்வதைக் கேளுங்கள். ஒரு மூட்டை ரூ. 50க்கு வாங்கி 75 பைசா ஒரு கிலோ என்று எந்தக் கணக்கை வைத்துச் சொல்கிறீர்கள்?

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, ஒரு குவிண்டால் நெல் ரூ. 50 என்று சொன்னால் 70 கிலோ அரிசி இருக்கும். 70 கிலோ அரிசி என்றால் ஒரு கிலோ 70 பைசா. 70×70 ஆக ரூ. 49 தெரிந்து தான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தெரிந்து தான் சொல்கிறேன் என்று கூறுகிறார். ரூ. 50-70 என்று பிரித்துவிடக் கூடாது. நெல்லை வாங்கி கிடங்கில் வைக்கிறோம். நெல் மூட்டைகளைத் தூக்கிக் கொண்டு செல்கின்ற தொழிலாளி இனமாகத்

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1973 பிப்ரவரி 23]

தூக்கிக் கொண்டு போவானா? நெல்லை அரிசியாக அறைப்பது கிடையாதா? அறைப்பதற்கு மில்லுக்குக் கூலி கொடுக்க வேண்டாமா? மூட்டைகளை எடுத்துக் கொண்டு லாரியில் அடுக்கும் தொழிலாளி இனமாக அடுக்குவானா? அவனுக்குக் கூலி கொடுக்க வேண்டாமா? இதையெல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாமா? பாங்கியில் வைத்து கடன் வாங்கினால் பாங்கிக்கு வட்டி கொடுக்க வேண்டாமா? ரூ. 50, 70 பைசா என்று கணக்குப் பார்க்காமல் சொன்னால் எப்படி?

திரு. சோ. அழகர்சாமி : ரூ. 50 ஒரு குவிண்டால் என்று வாங்கக் கூடிய நெல்லை தொழிலாளிக்கு ஒரு மூட்டைக்கு ரூ. 10 கொடுங்கள். ரைஸ் மில்லுக்கு அறைப்பதற்கு ரூ. 20 கொடுங்கள். என்ன விலை ஆகும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல வேண்டும். இந்தச் செலவையெல்லாம் சேர்த்தாலும் கூட, லெவி மூட்டைகளை வைத்துக் கொண்டு, அவர்கள் கொள்முதல் செய்து கொடுக்கக் கூடிய விலை சாதாரணமாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் விவசாயம் பண்ணக்கூடியவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய விலை ரூ. 50 தான். லெவி கொள்முதல் செய்யக்கூடிய வியாபாரிகள் லெவி என்று 25 சதவிகிதம் கண்டிரோல் விலைக்குக் கொடுத்துவிட்டு, லெவியே ஒரு படி அரிசி ரூ. 2½, ரூ. 3 என்று விற்கிறார்கள்.. இப்படி இடைத்தட்டில் இருப்பவர்கள் கொள்ளை லாபம் அடிக்கிறார்கள். அரசாங்கமே, நெல் கொள்முதல், அரிசி கொள்முதல் ஆகியவைகளை ஏகபோகமாக எடுத்து, ரூ. 15 விலையைக் கூட்டிக் கொடுத்தால் கூட, இன்றுள்ள விலையை விடக் குறைவான விலைக்கு, படி அரிசி ரூ. 1½-க்கு மக்களுக்குக் கொடுக்க முடியும். இப்பொழுது படி 2½, 3 ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள். 70 பைசாவுக்கு வாங்கி இப்படி இடைத்தட்டில் இருப்பவர்கள் ரூ. 1, 2 கொள்ளை லாபம் அடித்துக் கொண்டு போவதை இந்த அரசாங்கம் தடுத்து நிறுத்தத் தவறி விட்டது.

மாண்புமிகு திரு மன்னை. ப. நாராயணசாமி : மறுபடியும் அதையே தொடர்ந்து சொல்கிறார்கள். கொள்ளை லாபம் அடிப்பவர்களைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். நியாயமான விலை விவசாயிகளுக்கும் கிடைக்கவில்லை, வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களுக்கும் நியாயமான

1973 பிப்ரவரி 28] [திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

விலையில் கிடைக்கவில்லை, இடைத்தட்டில் இருப்பவர்கள் கொள்ளை லாபம் அடிப்பதை அனுமதிக்கிறார்கள் என்று சொல்வது சரியல்ல. அரசாங்கம் முழுக்க முழுக்க மார்க்கெட்டிற்கு வரக்கூடிய நெல்லையெல்லாம் பூராவும் ஒரு குவிண்டாலுக்கு ரூ. 10, 15 விலையைக் கூட்டி வாங்கி, நியாயமான செலவு செய்து ரைஸ் மில்லில் அறைத்து, நியாயமான விலைக்கு விற்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இங்கே படி அரிசி ரூ. 2³/₄ என்று கூறுகிறார்கள். படி அரிசியா? கிலோ அரிசியா? ஒரு கிலோ அரிசி 70 பைசா. படி அரிசி ரூ. 2³/₄ என்ன கணக்கு?

திரு. சோ. அழகர்சாமி : நான் அரசாங்கத்தின் கொள்கையைப் பற்றித்தான் விளக்கினேன். விவசாயிகளுக்கும், வாங்கிச் சாப்பிடக்கூடியவர்களுக்கும், இடைத்தட்டில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கும் விலை அளாப்பில் ஏன் இவ்வளவு வித்தியாசம் இருக்க வேண்டும்?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ஒரு கிலோ 70 பைசா அரசாங்கக் கணக்குப்படி ஒரு மூட்டை ரூ. 51-க்கு வாங்கி, அரசாங்கம் செய்த செலவு போக, லாப நஷ்டம் இல்லாமல் அரசாங்கத்திற்கு கட்டுபடியாகக் கூடிய விலை ரூ. 1.04 என்று நினைக்கிறேன். இதுதான் அரசாங்கக் கணக்கு. 70 பைசா. கொடுக்கிறோம். ஒரு படிக்கு ரூ. 3 என்று சொல்கிறார்கள். கிலோ என்ன விலை? (குறுக்கிடு)

திரு. சோ. அழகர்சாமி : ஒரு கிலோ ரூ. 1.50, 1.70 வரையில் விற்கிறார்கள். படி ரூ. 2-க்கு மேலே ஆகிறது. ஒரு கிலோ 70, 80 பைசாவுக்கு வாங்குகிறார்கள். வாங்கிச் சாப்பிடுபவர்களுக்கும் நியாய விலையில் கிடைக்கவில்லை. விவசாயிகளுக்கும் நியாயமான விலை கிடைக்கவில்லை. இடைத்தட்டில் இருப்பவர்கள் ரூ. 1, 2 கொள்ளை லாபம் அடித்துக்கொண்டு போகிறார்கள் என்றுதான் சொல்கிறேன். உழவர்களுக்கு கட்டுபடியாகக்கூடிய விலை, அதாவது ரூ. 15 கூட்டிக் கொடுத்து ஒரு கிலோ ரூ. 1 அல்லது 1-10-க்கு தாராளமாக அரிசி கிடைக்கக்கூடிய முறையில் அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருக்கலாம். அதைச் செய்யத் தவறிவிட்டது. இடைத்தட்டில் உள்ளவர்கள், வியாபார குதாடிகள் மேலும்

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1973 பிப்ரவரி 28]

மேலும் சம்பாதிக்க வழி தேடிக்கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. சாதாரணமாக இருக்கும் ஏழை, எளிய மக்கள் மேலும் மேலும் தரித்திரர்களாக ஆகிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது இதை சோஷலிஸ பட்ஜெட் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. சோசலிஸ திட்டம் என்றால் ஏழைகள் வாழ்வில் படிப்படியாக வளர வேண்டும். பணக்காரர்களின் வருவாய் வாயில்கள் மெல்ல மெல்லக் குறையவேண்டும். அதற்கு மாறாக பணக்காரர்கள் மேலும் மேலும் வளர்ந்து கொண்டே போகிறார்கள். பாமர மக்கள் மேலும், மேலும் தாழ்ந்துகொண்டே போகிறார்கள்.

பி.ப.
1-30

அடுத்தபடியாக, உரத்தை எடுத்துக்கொண்டால், மத்திய அரசு நமக்குப் போதுமான அளவில் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதைச் சொல்லிப் பொறுப்பைத் தாட்டிக்கழித்துவிட முடியாது. மாநில அரசாங்கம் தான் அதற்குப் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இங்கே உர விநியோகம் சரியாக இல்லை. ஒரு மூட்டை உரம் 50 ரூபாய்க்கு விற்கவேண்டுமென்றால், 50 ரூபாய்க்குக் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் 80 ரூபாய்க்கு 100 ரூபாய்க்கு என்றால் கிடைக்கிறது. ஆகவே உரம் நியாய விலையில் விநியோகிக்க அரசு தவறியுள்ளது. இப்படி 50 ரூபாய் உரத்திற்கு 80 ரூபாய், 100 ரூபாய் கொடுத்து வளங்குவது என்றால் விவசாயிகள் எப்படி முன்னேற முடியும்?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : 50 ரூபாய் உர மூட்டை 80 ரூபாய்க்கு, 100 ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். இது எப்படி அவர்களுக்குத் தெரியும்? அவர்களுக்குத் தெரிந்திருந்தால் அதுபற்றி யாரிடமாவது—அதிகாரிகளிடமோ அல்லது அமைச்சர்களிடமோ—தெரிவித்திருக்கிறார்களா? சம்பந்தப்பட்டவர்களிடம் கவனத்திற்கு இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களா?

திரு. சோ. அழகர்சாமி : இது பற்றி டி.டி.சி கூட்டத்தில் தெரிவித்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : 50 ரூபாய் உர மூட்டையை 80 ரூபாய்க்கு யார் விற்பது? இதுவரை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு அது வரவில்லை. அதைப்பற்றித் தெரிந்

1973 பிப்ரவரி 28] [திரு. மன்னை. ப. நாராயணசாமி]

திருந்தும் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவில்லை என்றால் அது கதையாகத்தான் இருக்கும். தவறு நடப்பதைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னால், உடனடியாகத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறது.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : மாவட்ட ஆட்சித்தலைவரிடம் சொல்லி யிருக்கிறேன். டி.டி.சி. கூட்டத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன். அமைச்சர் அவர்களின் மாவட்டமான தஞ்சை மாவட்டத்திலே கூட இப்படித்தான் வியாபாரம் நடக்கிறது. அது அவர்களுக்கும் தெரிந்திருக்கும். அப்படித் தெரிந்திருந்தும் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், அதற்கு என்ன சொல்வதென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அரசாங்கத்தின் சார்பிலே கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் தனியார்களுக்கும் விநியோகம் செய்ய லைசென்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் 40 ரூபாய் உர மூட்டையை 80 ரூபாய்க்குமேல் விற்பனை செய்கிறார்கள். நானும் 80 ரூபாய்க்கும் அதற்கு அதிகமான ரூபாய்க்கும்தான் வாங்கிப் போட்டேன் ; மற்றவர்களும் அப்படித்தான் வாங்கிப் போட்டார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தனியார் யாருக்கும் லைசென்ஸ் கொடுக்கப்படவில்லை. ஒருவேளை உங்கள் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் மூலமாக அப்படி விற்பனைச் செய்கிறீர்களோ என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பாக்ட் கம்பெனி, ஷா வாலஸ் போன்ற கம்பெனிகளுக்கு லைசென்ஸ் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : பாக்ட் கம்பெனி, ஷா வாலஸ் போன்ற பல பெரிய கம்பெனிகளை ஏஜெண்டுகளாக நியமிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உரம் விநியோகிக்க அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : அப்படிப்பட்ட ஏஜெண்டுகள்தான் அதிகமான விலைக்கு விற்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : லைசென்ஸ் கொடுப்பது நமது அரசாங்கம் அல்ல. மத்திய அரசுதான் கொடுக்கிறது. பாக்ட் கம்பெனி, ஷா வாலஸ் போன்ற பெரிய கம்பெனிகளுக்கு மத்திய அரசாங்கம்தான் லைசென்ஸ் கொடுக்கிறதே தவிர, தமிழக அரசு அல்ல.

[1973 பிப்ரவரி 28]

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தனியார் கலப்பு உரம் தயாரிப்பதற்காக அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கலப்பு உரம் தயாரிப்பதற்கு யூரியா, சல்பேட் போன்ற உரங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. அவர்கள் அதை அதிக விலைக்கு விற்றுவிடுகிறார்கள்.

அடுத்து ஜீனி. கூட்டுறவுக் கடைகளில்—நியாய விலைக் கடைகளில் கிலோ 2 ரூபாய்க்குக் கொடுக்கப்படுகிறது தனியார்களுக்கு தனி விற்பனைக்கு. ஆனால் அனுமதித்து வெளியே 4 ரூபாய், 4½ ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள். வெளியே மட்டும் ஏன் இப்படி விலை ஏறிவிடுகிறது? அதைத் தடுக்க எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை.

அடுத்து, மின்சாரப் பற்றாக்குறையினால் இன்றைக்குப் பெரும் கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. தொழிற்சாலைகளில் 'லே ஆஃப்' செய்யப்படுகிறது. 50 தொழிலாளர்களுக்குமேல் வேலைசெய்யும் தொழிற்சாலைகளில் 'லே ஆஃப்' இருக்கும்போது அரைச் சம்பளம் கொடுக்க சட்டத்தில் இடமிருக்கிறது. ஆனால் 20, 30 தொழிலாளர்கள் இருக்கும் தொழிற்சாலைகளில் அதற்கு வழியில்லை. அவர்களுக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லை. அவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்கும் வகையிலே சட்டத்தில் வழிவகை செய்யவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை. ப. நாராயணசாமி : தனியார்களுக்கு கலப்பு உரம் தயாரிப்பதற்காக யூரியா, சல்பேட் போன்ற உரங்களைக் கொடுப்பதாகவும், அவர்கள் விற்றுவிடுவதாகவும் சொன்னார்கள். மிக்சர்ஸ் தயாரிப்பதற்காக ஷா வாலஸ், பாக்ட் கம் பெனி போன்ற 40 அல்லது 42 கம்பெனிகளை, அக்ரிகல்சர் செக்ரட்டரி அவர்கள் பரிசீலனை செய்து, எஜென்டுகளாக நியமிப்பதற்கு அபிமானம் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மிக்சர்ஸ் தயாரிப்பதற்கு அடி உரமாகப் பயன்படுத்த யூரியா, சல்பேட் போன்ற உரங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. அதைத் தவிர தனிப்பட்ட முறையில் யாருக்கும் கொடுக்கப்படவில்லை.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தனிப்பட்டவர்களுக்கு சர்க்கார் யூரியா கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். சென்னை உரக் கம்பெனி தனியாருக்கு கலப்பு உரம் தயாரிக்க லைசென்ஸ்

1973 பிப்ரவரி 28] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

கொடுத்து யூரியா வழங்கப்படுகிறது. அது கள்ள மார்க்கெட்டுக்கு விற்கப்படுகிறது. அவர்கள் 17-17, 14-14 வகை உரங்களைத் தயாரித்து அவர்களே விற்றுவிடுகிறார்கள். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: இப்படி 17-17, 14-14 வகை உரங்களையும், இன்னும் எதை எதையோ சொல்லிக் கொண்டே போவார்கள் போலிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் ஒத்துடன் முடிவடைந்து, மீண்டும் நாளைக் காலை 9 மணி அளவில் பேரவை கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-36 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பட்டது.

7. பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

47. Notification issued with G.O. Ms. No. 363, Excise and Prohibition, dated the 25th December 1972, in regard to closure of Liquor shops in the whole of the State of Tamil Nadu on the 26th December 1972. [Laid on the Table of the House under Section 34 (5) of the Tamil Nadu Excise Act, 1971 (Tamil Nadu Act 34 of 1971).]

48. Notification issued with G.O. Ms. No. 2912, Health and Family Planning, dated the 15th December 1972, making the Tamil Nadu Homoeopathy System of Medicine and Practitioners of Homoeopathy Rules, 1972. [Laid on the Table of the House under section 36 (3) of the Tamil Nadu Homoeopathy System of Medicine and Practitioners of Homoeopathy Act, 1971 (Tamil Nadu Act 5 of 1972).]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

@ 34. Detailed Budget Estimates of Revenue for the year 1973-74.

@ 35. Annual Financial Statement (Budget) of the Government of Tamil Nadu (English and Tamil).